

P.Z.E. br. 148

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/45

URBROJ: 65-21-07

Zagreb, 30. rujna 2021.

Hs**NP022-03/21-01/45*65-21-07**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem **Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. rujna 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/22
URBROJ: 50301-21/32-21-7

Zagreb, 30. rujna 2021.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Maleniku i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA**

Zagreb, rujan 2021.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA

Članak 1.

U Zakonu o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.) u članku 1.a podstavak 4. mijenja se i glasi:

„- Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22. 5. 2019.),“.

Članak 2.

Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Pojmovi Članak 399.a

U smislu primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *potrošač* je svaka fizička osoba koja sklapa ugovor o kupoprodaji izvan svoje trgovачke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti,
2. *potrošački ugovor* je ugovor koji sklapaju potrošač i svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u okviru svoje trgovачke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja djeluje u ime ili za račun te osobe,
3. *proizvođač* je osoba koja je izradila stvar, uvezla stvar na područje Europske unije i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na stvar stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak,
4. *digitalni sadržaj* su podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku,
5. *digitalna usluga* je:
 - a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima ili
 - b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge,
6. *kompatibilnost* je sposobnost stvari da funkcioniра s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi stvar iste vrste, a da tu stvar, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati,
7. *funkcionalnost* je sposobnost stvari da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu,
8. *interoperabilnost* je sposobnost stvari da funkcioniira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi stvar iste vrste,
9. *trajni nosač* podataka je svako sredstvo koje kupcu ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako da im može pristupati tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija,
10. *trajnost* je sposobnost stvari da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe,

11. *besplatno* znači bez troškova potrebnih za uklanjanje nedostatka, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala.“.

Članak 3.

U članku 400. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke neovisno o tome je li ugovorom prenio ili se obvezao prenijeti kupcu stvar u vlasništvo, a kupac platio ili se obvezao platiti njezinu cijenu.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:

„(4) Kod potrošačkih ugovora prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke prema pravilima propisanima za ugovor o kupoprodaji i kada je riječ o ugovoru za isporuku stvari koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti, neovisno o tome je li po općim pravilima riječ o ugovoru o kupoprodaji, ugovoru o djelu ili drugom ugovoru.

(5) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima).

(6) U slučaju stvari s digitalnim elementima rizik prelazi na kupca u trenutku kada je obavljena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge odnosno kada je započela kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

(7) Ako stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj ili osoba za koju on odgovara, rizik prelazi na kupca u trenutku u kojem je dovršena instalacija odnosno montaža.

(8) U slučaju dvojbe o tome je li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio potrošačkog ugovora o kupoprodaji, predmijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.

(9) Predmijeva se da je svaki nedostatak stvari kao i stvari s digitalnim elementima koji se pokazao u roku od jedne godine od trenutka prijelaza rizika postojao i u trenutku prijelaza rizika, osim ako prodavatelj dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.

(10) Predmijeva iz stavka 9. ovoga članka kod trgovackih ugovora odnosi se na razdoblje od šest mjeseci od trenutka prijelaza rizika.

(11) Kod potrošačkih ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za vrijeme od dvije godine od prijelaza rizika, a ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za cijelo razdoblje na koje je isporuka ugovorena.

(12) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore o kupoprodaji materijalnih nosača podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja.“.

Članak 4.

Članak 401. mijenja se i glasi:

,,(1) Nedostatak postoji:

- 1) ako stvar ne odgovara opisu, vrsti, količini i kvaliteti odnosno nema funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji,
- 2) ako stvar nije prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna kupcu i s kojom je kupac upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak,
- 3) ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji ili
- 4) ako stvar nije isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.

(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:

- 1) ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, sve propise Europske unije i propise Republike Hrvatske, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u određenom području ako oni postoje,
- 2) ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje kupcu prije sklapanja ugovora,
- 3) ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak kupac može razumno očekivati,
- 4) ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu stvari te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju,
- 5) ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara ili
- 6) ako je stvar za koju je bilo predviđeno da ju instalira odnosno montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostatka u uputama koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju stvari s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

(3) Prodavatelja ne obvezuju izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka ako dokaže da nije znao niti mogao znati za tu izjavu, ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana, ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.

(4) Kod potrošačkih ugovora nedostaci iz stavka 2. točke 1. do 4. ovoga članka ne postoje ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 2. točkama 1. do 4. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.“.

Članak 5.

Iza članka 401. dodaje se članak 401.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Ažuriranje stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima
Članak 401.a

(1) U potrošačkim ugovorima o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge prodavatelj je dužan obavijestiti potrošača o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna da stvar ostane bez nedostatka te mu osigurati ažuriranja tijekom razdoblja unutar kojeg to potrošač može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu stvari i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji.

(2) Obveza osiguranja ažuriranja iz stavka 1. ovoga članka kod ugovora o kupoprodaji kojim je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine traje do isteka razdoblja za koji je ugovorena isporuka, a kod ugovora kod kojih je kontinuirana isporuka ugovorena na dvije godine ili kraće razdoblje obveza osiguranja ažuriranja traje dvije godine od trenutka prijelaza rizika.

(3) Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka, prodavatelj nije odgovoran za nedostatak koji proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije ažuriranja, ako je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja da ga instalira te ako propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.

(4) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 1. i 2. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.“.

Članak 6.

U članku 402. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na potrošačke ugovore.“.

Članak 7.

Iza članka 404. dodaje se članak 404.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Nedostaci stvari s digitalnim elementima s kontinuiranom isporukom digitalnog sadržaja ili
digitalne usluge u potrošačkim ugovorima“

Članak 404.a

(1) Ako je potrošačkim ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.

(2) Ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja koje je kraće od razdoblja iz stavka 1. ovoga članka, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u roku od dvije godine od trenutka prijelaza rizika.“.

Članak 8.

U članku 405. riječi: „prethodna dva članka“ zamjenjuju se riječima: „članka 403. i 404. ovoga Zakona“.

Članak 9.

U članku 408. stavku 2. riječi: „te ako se radi o potrošačkom ugovoru“ brišu se.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Odredbe ugovora kojima se ograničava ili isključuje odgovornost za nedostatke stvari kod potrošačkog ugovora prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nisu obvezujuće za potrošača.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 10.

Članak 410. mijenja se i glasi:

„(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ovlašten je:
1) zahtijevati od prodavatelja uklanjanje nedostatka,
2) zahtijevati od prodavatelja predaju druge stvari bez nedostatka,
3) zahtijevati razmjerno sniženje cijene,
4) izjaviti da raskida ugovor.

(2) U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravljanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

(3) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari, osim ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

(4) Prodavatelj je ovlašten odbiti uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

(5) Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.

(6) Kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.

(7) Ako je nedostatak neznatan kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljanje štete.

(8) Teret dokaza da je nedostatak neznatan je na prodavatelju.

(9) Troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka snosi prodavatelj.“.

Članak 11.

Iza članka 410. dodaje se članak 410.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Popravak ili zamjena
Članak 410.a

(1) Popravak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.

(2) Prilikom popravka ili zamjene kupac je obvezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelj ju je obvezan preuzeti i snositi troškove preuzimanja.

(3) Ako je stvar s nedostatkom koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu zamjenske ili popravljene stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.

(4) U slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.“.

Članak 12.

Iza članka 413. dodaje se članak 413.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Raskid potrošačkog ugovora izjavom kupca
Članak 413.a

Ako prodavatelj u naknadnom razumnom roku ne ispunji potrošački ugovor potrošač je ovlašten izjaviti da se ugovor raskida.“.

Članak 13.

U članku 416. stavku 2. iza riječi: „štetno,“ dodaju se riječi: „ili se od kupca ne može očekivati da će zadržati samo stvar koja nema nedostatak,“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Pravo prodavatelja iz stavka 2. ovoga članka na raskid ugovora i u pogledu ostalih stvari ne primjenjuje se na potrošačke ugovore.“.

Članak 14.

U članku 419. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ako kupac raskine ugovor o kupoprodaji, kupac vraća stvar prodavatelju na trošak prodavatelja.

(4) Prodavatelj kupcu nadoknađuje cijenu plaćenu za stvar nakon što primi tu stvar ili od kupca primi dokaz da je stvar poslao natrag.“.

Članak 15.

Iza članka 422. dodaje se članak 422.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke
Članak 422.a

(1) Prodavatelj u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke u skladu s odredbama ovoga Zakona, ovlašten je ostvarivati prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema svojem prodavatelju (prethodni prodavatelj).

(2) Prodavatelj je ovlašten ostvarivati prava prema prethodnom prodavatelju jedino ako su i u odnosu između njega i prethodnog prodavatelja ispunjene pretpostavke odgovornosti za materijalne nedostatke.

(3) Prodavatelj je dužan bez odgađanja obavijestiti prethodnog prodavatelja o tome da je popravio ili zamijenio stvar kupcu, snizio mu cijenu odnosno da je nastupio raskid ugovora s kupcem, te mu dostaviti sve podatke važne za prosuđivanje odgovornosti za materijalne nedostatke.

(4) Prethodni prodavatelj ne odgovara za materijalne nedostatke za koje je prodavatelj odgovarao kupcu, ako je od prijelaza rizika između prethodnog prodavatelja i prodavatelja prošlo više od dvije godine.

(5) Prethodni prodavatelj i prodavatelj smiju ugovarati druge rokove, isključenje, ograničenje odnosno proširenje odgovornosti.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i u odnosu između prethodnog prodavatelja i njegovog prednika.“.

Članak 16.

Naslov iznad članka 423. mijenja se i glasi: „3. Komercijalno jamstvo“.

Članak 17.

Članak 423. mijenja se i glasi:

„(1) Komercijalno jamstvo je svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obvezе prodavatelja koja se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke stvari, obvezuje kupcu vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati stvar ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji su navedeni u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora.

(2) Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnim u trenutku ili prije sklapanja ugovora.

(3) Ako proizvođač nudi kupcu komercijalno jamstvo trajnosti za određenu stvar tijekom određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno kupcu tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene stvari u skladu s člankom 410.a ovoga Zakona.

(4) Proizvođač kupcu može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.

(5) Ako proizvođač jamči da će stvar zadovoljavati određene specifikacije ili druge zahtjeve u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako obveza iz jamstva ne bude uredno ispunjena, zahtijevati kako od prodavatelja tako i od proizvođača, da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje predala stvar koja zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve.

(6) Ako prodavatelj jamči da će stvar zadovoljavati određene specifikacije ili druge zahtjeve u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako obveza iz

jamstva ne bude uredno ispunjena, zahtijevati od prodavatelja da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda stvar koja zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve.

(7) Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za kupca od uvjeta utvrđenih u povezanom reklamnome materijalu, komercijalno jamstvo je obvezujuće prema uvjetima utvrđenima u reklamnome materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.

(8) Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se kupcu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje stvari.

(9) Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način te sadržavati:

- 1) jasnu izjavu da kupac ima prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari temeljem ovoga Zakona prema prodavatelju besplatno te da komercijalno jamstvo ne utječe na prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke,
- 2) naziv i adresu davaljatelja jamstva,
- 3) postupak koji kupac mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provedlo,
- 4) navođenje stvari na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo i
- 5) uvjete komercijalnog jamstva.

(10) Neispunjeno obveza iz stavka 8. i 9. ovoga članka ne utječe na valjanost komercijalnog jamstva.“.

Članak 18.

U članku 424. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako stvar ne zadovoljava određenu specifikaciju ili druge zahtjeve koje je prodavatelj odnosno proizvođač jamčio kupac može zahtijevati popravak ili zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka, bez obzira na to kad se nedostatak pojavio.“.

Članak 19.

U članku 425. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Međutim, kad je izvršena zamjena stvari ili njezin bitni popravak, jamstveni rok počinje teći ponovno od zamjene, odnosno od vraćanja popravljene stvari.“.

Članak 20.

Članak 428. mijenja se i glasi:

„Kad je u izradi stvari sudjelovalo više samostalnih proizvođača pojedinih dijelova stvari ili izvođača pojedinih radova, njihova odgovornost prema proizvođaču stvari u odnosu na te dijelove ili izvođenje tih radova, prestaje kad prestane odgovornost proizvođača stvari prema kupcu.“.

Članak 21.

U članku 429. riječi: „od njega“ brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Primjena ovoga Zakona
Članak 22.

Ovaj Zakon ne primjenjuje se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022.

Stupanje na snagu
Članak 23.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2022.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME UREĐUJU

U Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.; u dalnjem tekstu: ZOO), među ostalim, prenesena je i Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (u dalnjem tekstu: Direktiva 1999/44). Iako je Direktiva 1999/44 uređivala određene aspekte potrošačkih ugovora o kupoprodaji robe, u hrvatsko zakonodavstvo prenesena je na način da se odnosi i na ugovore koji nisu potrošački. Pravila Direktive 1999/44 prenesena su u odredbe ZOO-a koje uređuju institut odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari i jamstva za ispravnost prodane stvari (garancije), a pravila ZOO-a koja uređuju ove institute su opća pravila za sve kupoprodajne ugovore bez obzira na status ugovornih strana (bez obzira radi li se o građanskomopravnim, trgovackim ili potrošačkim ugovorima). U pojedinim slučajevima propisana su različita pravila za trgovacke ugovore (npr. kraći rok odgovornosti prodavatelja za nedostatak) odnosno za potrošačke ugovore (npr. nepostojanje obveze potrošača da pregleda stvar). Zakonodavac se opredijelio za prenošenje Direktive 1999/44 u pravila ZOO-a o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari jer tada važeće odredbe ZOO-a nije bilo potrebno radikalno mijenjati s obzirom na to da su po svojoj strukturi i sadržaju u osnovi odgovarale rješenjima Direktive 1999/44. Promjene važećeg uređenja odnosile su se na proširenje liste slučajeva u kojima postoje nedostaci, isključenja obveze pregleda stvari ako je kupac potrošač te produljenju rokova za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari.

Direktiva 1999/44 zamijenjena je Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ, te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (u dalnjem tekstu: Direktiva 2019/771).

Cilj donošenja Direktive 2019/771 je uklanjanje ključnih prepreka povezanih s ugovornim pravom koje ometaju prekograničnu trgovinu, a radi rješavanja problema s kojima se suočavaju potrošači i poslovni subjekti zbog složenosti pravnog okvira te izbjegavanje troškova koje poslovni subjekti snose zbog razlika u ugovornim pravima država članica. Naime, kako je Direktiva 1999/44 bila direktiva minimalnog usklađenja koja je državama članicama dopuštala da uvedu ili zadrže i strože odredbe od onih propisanih Direktivom 1999/44 kako bi osigurale višu razinu zaštite potrošača, to je dovelo do razlike u nacionalnim propisima u području potrošačkog ugovornog prava. Upravo su različiti nacionalni propisi u području potrošačkog ugovornog prava prepoznati kao jedna od glavnih prepreka prekograničnoj prodaji robe te je ocijenjeno da pristup minimalne usklađenosti iz Direktive 1999/44 ne potiče potrošače na kupnju iz drugih država članica Europske unije niti poslovne subjekte na prodaju u drugim državama članicama Europske unije. Stoga je cilj Direktive 2019/771 uklanjanje ključnih prepreka povezanih s ugovornim pravom koje ometaju prekograničnu trgovinu, smanjenje nesigurnosti s kojom se suočavaju poslovni subjekti i potrošači zbog složenosti pravnog okvira te smanjenje troškova uzrokovanih poslovnim subjektima zbog razlika u nacionalnim ugovornim pravima.

Svrha Direktive 2019/771 je doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača utvrđivanjem zajedničkih pravila o određenim zahtjevima u pogledu ugovora o kupoprodaji sklopljenih između prodavatelja i

potrošača, posebno pravila o usklađenosti robe s ugovorom, pravima u slučaju neusklađenosti, načinima ostvarivanja tih prava i komercijalnim jamstvima.

Direktiva 2019/771 je direktiva maksimalnog usklađenja koja dopušta odstupanje od njome utvrđenih pravila samo u onim slučajevima koji su navedeni u Direktivi. Stoga države članice u svojem nacionalnom pravu ne mogu zadržati niti uvesti odredbe koje odstupaju od odredbi utvrđenih Direktivom 2019/771, uključujući i blaže ili strože odredbe kojima se osigurava različita razina zaštite potrošača, osim ako je navedenom Direktivom drukčije predviđeno.

Direktiva 2019/771 sadrži pravila primjenjiva na prodaju robe samo u odnosu na ključne elemente ugovora o kupoprodaji potrebne za prevladavanje prepreka povezanih s ugovornim pravom na unutarnjem tržištu. Direktiva 2019/771 ne utječe na slobodu država članica da uređuju opće aspekte ugovornog prava kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora (uključujući i posljedice raskida ugovora), u mjeri u kojoj oni nisu uređeni tom Direktivom, ili pravu na naknadu štete.

Budući da je tehnološki napredak doveo do rasta tržišta robe koja ima ugrađeni digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili je povezana s njima te s obzirom na sve veći broj takvih uređaja i činjenice da ih potrošači sve više koriste, Direktiva 2019/771 sadrži i pravila koja se primjenjuju na ugovore o kupoprodaji takvih proizvoda. Direktiva se primjenjuje na ugovore o kupoprodaji robe s digitalnim elementima ako bi odsutnost ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge onemogućivala funkcioniranje robe i ako se taj digitalni sadržaj ili ta digitalna usluga isporučuje s robom na temelju ugovora o kupoprodaji te robe.

Iako Direktiva 2019/771 uređuje potrošačke ugovore o kupoprodaji robe (pri čemu ostavlja slobodu državama članicama da pravila direkive prošire i na ugovore koji su isključeni iz područja primjene direkтиве ili da na drugi način uređuju te ugovore), a polazeći od činjenice da su pravila (ranije) Direktive 1999/44 u ZOO prenijeta kao opća pravila za sve kupoprodajne ugovore i za sve stvari, s posebnim pravilima za trgovacke odnosno potrošačke ugovore u institutima u kojima je ocijenjeno da su potrebna posebna pravila, ocijenjeno je opravdanim da se na isti način pristupi i prenošenju Direktive 2019/771 u ZOO. Stoga se predlaže pravila Direktive 2019/771 prenijeti u ZOO kao opća pravila primjenjiva na sve ugovore o kupoprodaji i na sve stvari, s posebnim uređenjem određenih instituta za pojedine vrste ugovora. Primjerice, za trgovacke ugovore zadržan je rok od šest mjeseci u kojem je na prodavatelju teret dokazivanja da nedostatak nije postojao u vrijeme prijelaza rizika, dok se neka pravila odnose samo na potrošačke ugovore, primjerice posebno uređenje obveze isporučivanja ažuriranja za stvari s digitalnim elementima kako bi se osiguralo da stvar ostane bez nedostataka.

Radi usklađenja s Direktivom 2019/771, u odredbama ZOO-a o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari predlaže se:

- redefinirati pojam materijalnog nedostatka,
- uvesti posebna pravila o obvezama prodavatelja u slučaju kupoprodaje stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima,
- produljiti rok u kojem je na prodavatelju teret dokaza da stvar u vrijeme prijelaza rizika nije imala nedostatak, sa šest mjeseci na godinu dana (osim u trgovackim ugovorima),
- propisati hijerarhiju prava kupca u slučaju materijalnog nedostatka stvari na način da:
 - kupac prvo može birati između popravka ili zamjene stvari, osim ako bi odabrani način otklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime, u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka, prodavatelju nastali nerazmerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja,

- ako kupac ne dobije zahtijevani popravak odnosno zamjenu može zahtijevati sniženje cijene ili raskid ugovora, pod zakonom propisanim uvjetima,
- propisati pravo prodavatelja da odbije uklanjanje nedostatka ako su i popravak i zamjena nemogući ili bi mu time nastali nerazmјerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja,
- propisati pravo kupca na uskratu plaćanja nepodmirenog dijela cijene dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari,
- propisati prava prodavatelja u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari u odnosu prema prethodnom prodavatelju,
- izmijeniti odredbe o jamstvu za ispravnost prodane stvari.

Sukladno odredbama Direktive 2019/771, predlaže se da predloženi Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2022. te da se primjenjuje na ugovore koji su sklopljeni nakon 1. siječnja 2022. godine.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu stavljena je izvan snage Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ. Stoga je potrebno izmijeniti članak 1.a Zakona o obveznim odnosima.

Uz članak 2.

U skladu s Direktivom 2019/771 predloženim člankom 399.a su, za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva, definirani pojmovi potrošača, potrošačkog ugovora, proizvođača, digitalnog sadržaja, digitalne usluge, kompatibilnosti, funkcionalnosti, interoperabilnosti, trajnog nosača podataka, trajnosti i besplatnosti.

Uz članak 3.

Predloženim stavkom 3. članka 400. pojašnjava se da prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke stvari neovisno o tome je li riječ o konsenzualnom ili realnom ugovoru o kupoprodaji. Navedeno pojašnjenje potrebno je radi usklajivanja s definicijom ugovora o kupoprodaji propisanog člankom 2. točkom 1. Direktive 2019/771.

Člankom 3. stavkom 2. Direktive 2019/771 propisano je da se ugovori sklopljeni između potrošača i prodavatelja za isporuku robe koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti također smatraju ugovorima o kupoprodaji za potrebe te Direktive. To nadalje znači da se i na takve ugovore primjenjuju pravila Direktive o materijalnim nedostacima stvari, obvezama prodavatelja i pravima kupca. Stoga se predloženim stavkom 4. članka 400. propisuje da u potrošačkim ugovorima prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke prema pravilima propisanima za ugovor o kupoprodaji i kada je riječ o ugovoru za isporuku stvari koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti, neovisno o tome je li po općim pravilima riječ o ugovoru o kupoprodaji, ugovoru o djelu ili drugom ugovoru.

Stavkom 5. predloženog članka 400. propisuje se da se pravila ZOO-a o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima). Ovom odredbom i odredbom stavka 12. članka 400. razgraničava se primjena ovoga Zakona od primjene odredbi posebnoga zakona kojim će se u hrvatsko zakonodavstvo prenijeti Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga. Naime, Direktiva 2019/770 primjenjuje se na potrošačke ugovore na temelju kojih trgovac isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalnih sadržaj ili uslugu potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti određenu cijenu ili dostavlja ili se obvezuje dostaviti osobne podatke. Također, navedena Direktiva primjenjuje se i na digitalni sadržaj koji je isporučen na materijalnom nosaču podataka, kao što su DVD-ovi, CD-ovi, USB memorije i memorijске kartice, kao i na sam materijalni nosač podataka, pod uvjetom da taj nosač služi isključivo kao nosač digitalnog sadržaja.

Predloženim stavkom 6. članka 400. pojašnjava se trenutak prijelaza rizika u slučaju stvari s digitalnim elementima. U tom slučaju rizik prelazi na kupca u trenutku kada je obavljena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge odnosno kada je započela kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. Prijelaz rizika kod stvari s digitalnim elementima nastupa onda kada je isporučen i fizički sastavni dio stvari i obavljena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili usluge ili kada je započela kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. Dakle, prijelaz rizika nastupa kada su isporučeni digitalni sadržaj ili usluga ako je fizički sastavni dio ranije isporučen.

Stavkom 7. članka 400. pojašnjava se trenutak prijelaza rizika u slučaju kada stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj ili osoba za koju on odgovara. U tom slučaju rizik prelazi na kupca u trenutku u kojem je dovršena instalacija odnosno montaža. Naime, ako stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj, u određenim slučajevima kupac ne može upotrebljavati stvar ili primijetiti nedostatak dok instalacija ili montaža ne bude dovršena te je stoga, za slučajeve kada stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj ili osoba za koju on odgovara, propisano da rizik prelazi na kupca u trenutku kada je dovršena instalacija odnosno montaža.

Stavkom 8. članka 400. propisuje se da se u slučaju dvojbe o tome je li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio potrošačkog ugovora o kupoprodaji, predmijeva da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji. Naime, odredbe ZOO-a o materijalnim nedostacima primjenjuju se i na isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga kada je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima). Sadržaj ugovora o kupoprodaji trebao bi odrediti čini li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji s prodavateljem. Navedeno uključuje ugrađeni ili povezani digitalni sadržaj ili digitalne usluge čija se isporuka izričito zahtijeva ugovorom. Nadalje, to bi se trebalo odnositi i na ugovore o kupoprodaji za koje se podrazumijeva da obuhvaćaju isporuku određenog digitalnog sadržaja ili određene digitalne

usluge jer je to uobičajeno za robu iste vrste i potrošač bi ih mogao razumno očekivati s obzirom na prirodu robe i uzimajući u obzir javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, što uključuje proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime. Kako bi se izbjegla nesigurnost i za prodavatelje i za potrošače, u slučaju dvojbe o tome čini li isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji, propisuje se predložena presumpcija.

Stavkom 9. propisano je da je svaki nedostatak stvari kao i stvari s digitalnim elementima koji se pokazao u roku od jedne godine od trenutka prijelaza rizika postojao i u trenutku prijelaza rizika, osim ako prodavatelj dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka. Time je, u skladu s Direktivom 2019/771 produžen dosadašnji rok od šest mjeseci na rok od godinu dana. Stavkom 10. propisano je da se navedena predmnijeva kod trgovačkih ugovora odnosi na razdoblje od šest mjeseci od trenutka prijelaza rizika, čime je zadржанo važeće uređenje.

Stavkom 11. propisano je posebno pravilo o teretu dokazivanja za potrošačke ugovore o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima s kontinuiranom isporukom digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. U tim slučajevima teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za vrijeme od dvije godine od prijelaza rizika, a ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za cijelo razdoblje na koje je isporuka ugovorena.

Uz članak 4.

Predloženim člankom 401. propisuje se kada postoji nedostatak stvari. Stavkom 1. propisano je da stvar ima nedostatak ako ne uđovoljava onim zahtjevima koji su ugovorne strane utvrđile ugovorom o kupoprodaji (subjektivni kriteriji za ocjenjivanje ima li stvar nedostatak). Takvi zahtjevi mogu, među ostalim, obuhvaćati količinu, kvalitetu, vrstu i opis stvari, posjedovanje određenih ugovorenih značajki stvari, primjereno stvari za određenu namjenu kao i isporuku stvari s dogovorenom dodatnom opremom i uputama. Također, ako je za stvari s digitalnim elementima ugovoreno isporučivanje ažuriranja, neisporuka ugovorenih ažuriranja kao i isporuka neispravnih ili nepotpunih ažuriranja smatrala bi se nedostatkom stvari jer bi navedeno značilo da obveza ažuriranja nije ispunjena na način utvrđen ugovorom o kupoprodaji.

Kako bi se smatralo da stvar nema nedostatak, uz ispunjavanje subjektivnih kriterija propisanih stavkom 1. članka 401., stvar mora ispunjavati i objektivne kriterije sadržane u stavku 2. točkama 1. do 4. članka 401. Stoga nedostatak, među ostalim, postoji ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste uobičajeno koristila ili ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio kupcu na raspolaganje prije sklapanja ugovora ili ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom čiji primitak kupac može razumno očekivati ili ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva koja su uobičajena za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu te stvari te uzimajući u obzir javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označavanju. Nedostatak postoji ako stvar ne uđovoljava navedenim propisanim kriterijima. Točkama 5. i 6. stavka 2. članka 401. propisani su nedostaci koji proizlaze iz nepravilne instalacije odnosno montaže stvari. Nedostatak postoji ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i

obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara. Nadalje, nedostatak postoji i ako je stvar za koju je bilo predviđeno da je instalira ili montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostataka u uputama za instalaciju odnosno montažu, kao što su nepotpunost uputa ili nedovoljna jasnoća uputa za instalaciju koje prosječni kupac zbog toga može teško koristiti.

Stavkom 3. predloženog članka 401. propisano je kada prodavatelja ne obvezuju javne izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka. Navedene izjave ne obvezuju prodavatelja ako dokaže da nije znao niti mogao znati za tu izjavu ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.

Predloženim stavkom 4. članka 401. omogućava se odstupanje od objektivnih kriterija koji se koriste za određivanje postojanja nedostatka, propisanih člankom 401. stavkom 2. točkama 1. do 4. Primjerice, odstupanje od tih objektivnih kriterija najčešće je u slučaju kupnje rabljenih stvari. Odstupanje od navedenih objektivnih kriterija moguće je samo ako je potrošač o odstupanju od objektivnih kriterija posebno obaviješten i ako ga je izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.

Uz članak 5.

Predloženim člankom 401.a propisuje se isporuka ažuriranja kao objektivni kriterij koji se koristi za određivanje postojanja nedostatka stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima. Osim ugovorenih ažuriranja, propisanih predloženim člankom 401. stavkom 1. točkom 4., prodavatelj bi trebao pružati ažuriranja, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna da stvar s digitalnim elementom ostane bez nedostataka. Ako ugovorne strane nisu drugačije ugovorele, prodavatelj nije obvezan pružiti nadograđene verzije digitalnog sadržaja ili digitalne usluge niti poboljšati ili proširiti funkcionalnosti stvari u mjeri koja nadilazi zahtjeve koji se odnose na to da stvar ostane bez nedostataka.

Stavkom 1. članka 401.a propisana je obveza pružanja ažuriranja u slučaju ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. U tom slučaju prodavatelj je odgovoran za pružanje potrebnih ažuriranja kako bi stvar s digitalnim elementom ostala bez nedostatka tijekom razdoblja koje potrošač može razumno očekivati. Razdoblje tijekom kojeg potrošač može razumno očekivati da će primiti ažuriranja procijenjuje se na temelju vrste i namjene robe i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji.

Stavkom 2. članka 401.a propisana je obveza pružanja ažuriranja u slučaju ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. U tom slučaju obveza osiguranja ažuriranja traje dvije godine od trenutka prijelaza rizika (ako se radi o ugovoru o kupoprodaji kojim je kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili usluge ugovorena na dvije godine ili kraće razdoblje) ili do isteka razdoblja za koji je ugovorena isporuka digitalnog sadržaja ili usluge (ako se radi o ugovoru o kupoprodaji kojim je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine).

Potrošač ima slobodu izbora hoće li ažuriranja instalirati ili ne. Međutim, ako odluči ne instalirati ažuriranja potrebna da stvar s digitalnim elementima ostane bez nedostatka, potrošač ne bi trebao očekivati da će takva stvar ostati bez nedostataka. Stoga je stavkom 3. članka 401.a

propisano da ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka, prodavatelj nije odgovoran za nedostatak koji proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije ažuriranja, ako je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja da ga instalira te ako propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostatka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.

Predloženim stavkom 4. članka 401.a omogućava se odstupanje od objektivnih kriterija koji se koriste za određivanje postojanja nedostatka, propisanih stavkom 1. i 2. Odstupanje od tih objektivnih kriterija moguće je samo ako je potrošač o odstupanju od objektivnih kriterija posebno obaviješten i ako ga je izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.

Uz članak 6.

Predložena izmjena članka 402. stavka 3. je nomotehničke prirode. Definicija pojma potrošačkog ugovora sadržana je u predloženom članku 399.a pa nije potrebna u stavku 3. članka 402.

Uz članak 7.

Predloženim člankom 404.a propisuje se rok odgovornosti prodavatelja za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

Ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja prodavatelj odgovara za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u roku od dvije godine od trenutka prijelaza rizika (stavak 2. članka 404.a), što odgovara razdoblju prodavateljeve odgovornosti za stvar. Međutim, ako je potrošačkim ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, prodavatelj odgovara za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji (stavak 1. članka 404.a).

Uz članak 8.

Člankom 8. predlaže se nomotehnička izmjena članka 405. Naime, zbog dodavanja novog članka 404.a, u članku 405. potrebno je, umjesto upućivanja na prethodne članke, uputiti na članke 403. i 404.

Uz članak 9.

Predložena izmjena stavka 2. članka 408. je nomotehničke prirode jer se ograničenje i isključenje odgovornosti u potrošačkim ugovorima propisuje novim stavkom 3.

Predloženim stavkom 3. propisuje se obvezujuća priroda odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke u potrošačkim ugovorima u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2019/771. Sukladno predloženoj odredbi, ugovorne odredbe potrošačkog ugovora kojima se ograničava ili isključuje odgovornost za nedostatke stvari prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nisu obvezujuće za potrošača.

Uz članak 10.

Predloženim člankom 410. propisuju se prava kupca u slučaju nedostatka stvari. Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ima pravo od prodavatelja zahtijevati popravak stvari, zamjenu stvari, razmjerno sniženje cijene ili izjaviti da raskida ugovor. U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravljanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari. Sukladno Direktivi 2019/771 kupčev odabir između popravka i zamjene stvari ograničen je samo ako bi odabrana opcija (popravak ili zamjena) bila činjenično ili pravno nemoguća ili ako bi njome prodavatelju nastali nerazmjerne troškovi u odnosu na drugu opciju. Pri ocjeni nerazmernosti uzimaju se u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

Sukladno Direktivi 2019/771 predloženim stavkom 4. uvodi se pravo prodavatelja da odbije uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

Budući da je Direktivom 2019/771 propisana hijerarhija prava kupca, kupac u prvom redu ima pravo na popravak ili zamjenu stvari, a tek podredno na sniženje cijene ili raskid ugovora.

Predloženim stavkom 5. članka 410. propisuje se kada kupac ima pravo na sniženje cijene ili raskid ugovora. Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.

Nadalje, stavkom 6. propisuje se da kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.

Predloženim stavkom 7. zadržano je rješenje prema kojem u slučaju neznatnog nedostatka kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljanje štete. Predloženim stavkom 8. propisuje se da je teret dokaza da je nedostatak neznatan na prodavatelju.

Stavkom 9. propisuje se besplatnost otklanjanja nedostatka odnosno predaje druge stvari za kupca jer je troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka dužan snositi prodavatelj. Ti troškovi uključuju primjerice, poštanske troškove, troškove prijevoza, rada ili materijala.

Uz članak 11.

Predloženi članak 410.a sadrži odredbe kojima je uređen popravak odnosno zamjena stvari. Sukladno stavku 1. popravak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.

Kako bi prodavatelj mogao ispuniti obvezu popravka odnosno zamjene stvari, stavkom 2. propisano je da je prilikom popravka ili zamjene stvari kupac obvezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelj je obvezan preuzeti stvar. Sukladno načelu da je otklanjanje nedostatka besplatno za kupca propisano je da je prodavatelj dužan snositi troškove preuzimanja stvari.

Stavkom 3. propisane su posebnosti popravka odnosno zamjene stvari koja je prethodno instalirana odnosno montirana. U tom slučaju, ako je stvar s nedostatkom, koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu zamjenske ili popravljenе stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.

Stavkom 4. propisuje se da u slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.

Uz članak 12.

Sukladno Direktivi 2019/771 predloženim člankom 413.a propisano je da je potrošač ovlašten izjaviti da se ugovor raskida ako prodavatelj u naknadnom razumnom roku ne ispuni potrošački ugovor.

Uz članak 13.

Predloženim izmjenama članka 416. dodatno se uređuje pravo na raskid ugovora u slučaju kada kupac stječe više stvari, a samo neka od stvari ima nedostatak. U skladu s odredbama Direktive 2019/771 propisuje se da kupac može raskinuti ugovor u pogledu svih stvari, a ne samo u odnosu na stvar s nedostatkom, ako se od njega ne može očekivati da će pristati zadržati samo stvar koja nema nedostatak. Stavkom 3. propisuje se iznimka od stavka 2. ovoga članka za potrošačke ugovore, pa u slučaju kada potrošač raskine ugovor samo u pogledu stvari s nedostatkom prodavatelj neće imati pravo raskinuti ugovor i u pogledu ostalih stvari.

Uz članak 14.

Predloženim stavkom 3. članka 419. propisuje se snošenje troškova povrata stvari prodavatelju u slučaju raskida ugovora na način da taj trošak snosi prodavatelj. Predloženim stavkom 4. propisuje se vrijeme povrata cijene plaćene za stvar na način da prodavatelj kupcu nadoknađuje cijenu plaćenu za stvar nakon što primi tu stvar ili od kupca primi dokaz da je stvar poslao natrag.

Uz članak 15.

Člankom 422.a uređuje se odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke odnosno pravo prodavatelja koji odgovara kupcu za nedostatke stvari prema osobama u prethodnom lancu transakcija.

Prodavatelj u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke u skladu s odredbama ZOO-a, ovlašten je ostvarivati prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema svojem prodavatelju (prethodni prodavatelj), pod uvjetom da su i u odnosu između njega i prethodnog prodavatelja ispunjene pretpostavke odgovornosti za materijalne nedostatke (stavci 1. i 2.).

Radi ostvarivanja svojih prava, prodavatelj je dužan bez odgađanja obavijestiti prethodnog prodavatelja o tome da je popravio ili zamijenio stvar kupcu, snizio mu cijenu odnosno da je nastupio raskid ugovora s kupcem, te mu dostaviti sve podatke važne za prosuđivanje odgovornosti za materijalne nedostatke (stavak 3.). Prethodni prodavatelj ne odgovara za materijalne nedostatke za koje je prodavatelj odgovarao kupcu, ako je od prijelaza rizika između prethodnog prodavatelja i prodavatelja prošlo više od dvije godine (stavak 4.).

Stavkom 5. propisuje se da prethodni prodavatelj i prodavatelj smiju ugovarati druge rokove, isključenje, ograničenje odnosno proširenje odgovornosti, a stavkom 6. se propisuje odgovarajuća primjena odredbi članka 422.a i u odnosu između prethodnog prodavatelja i njegovog prednika.

Uz članak 16.

Radi usklađivanja s terminologijom Direktive 2019/771 predlaže se izmjena naziv instituta jamstva za ispravnost prodane stvari (garancije) u komercijalno jamstvo.

Uz članak 17.

Predloženim člankom 423. uređuje se institut komercijalnog jamstva. Stavkom 1. definira se pojam komercijalnog jamstva te se propisuje da je komercijalno jamstvo svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obvezе prodavatelja koja se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke stvari, obvezuje kupcu vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati stvar ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji su navedeni u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora.

Stavkom 2. propisuje se obvezatnost jamstva za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnim u trenutku ili prije sklapanja ugovora. Stavkom 7. pojašnjava se da ako su uvjeti komercijalnog jamstva sadržani u reklamnome materijalu povoljniji za kupca od uvjeta iz izjave o komercijalnom jamstvu, prednost imaju povoljniji uvjeti utvrđeni u reklamnom materijalu, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.

Stavkom 3. propisana je odgovornost proizvođača koji nudi kupcu komercijalno jamstvo trajnosti za određenu stvar tijekom određenog razdoblja. U tom slučaju, proizvođač je odgovoran izravno kupcu tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu

popravka ili zamjene stvari u skladu s člankom 410.a ovoga Zakona, a sukladno stavku 4. proizvođač kupcu može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.

Stavcima 5. i 6. propisane su obveze proizvođača odnosno prodavatelja u slučaju ako obveza iz jamstva nije uredno ispunjena što znači da stvar ne zadovoljava specifikacije odnosno zahtjeve navedene u jamstvu tijekom određenog vremena računajući od njene predaje kupcu. U tom slučaju kupac ima pravo zahtijevati od proizvođača odnosno prodavatelja da stvar popravi u razumnom roku ili ako to ne učini da mu predstvari koja zadovoljava specifikacije odnosno zahtjeve navedene u jamstvu. U slučaju proizvođačevog jamstva za ispunjenje obveza iz jamstva uz proizvođača odgovara i prodavatelj.

Stavkom 8. propisano je da se izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja kupcu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje stvari, a stavkom 9. propisano je da izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način te je propisano koje podatke mora sadržavati. Među ostalim, u izjavi o jamstvu mora biti navedeno da komercijalno jamstvo ne utječe na prava kupca iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari te da kupac ima prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema prodavatelju. Sukladno stavku 10. neispunjavanje obveza propisanih stavkom 8. i 9. ne utječe na valjanost jamstva i obveze davatelja jamstva.

Uz članak 18.

Predloženom izmjenom stavka 1. članaka 424. terminologija navedene odredbe usklađuje se s terminologijom sadržanom u odredbama predloženog članka 423. kojim je uređeno komercijalno jamstvo.

Uz članak 19.

Predloženom izmjenom stavka 2. članaka 425. terminologija navedene odredbe usklađuje se s terminologijom sadržanom u odredbama predloženog članka 423. kojim je uređeno komercijalno jamstvo.

Uz članak 20.

Predloženom izmjenom članaka 428. terminologija navedene odredbe usklađuje se s terminologijom sadržanom u odredbama predloženog članka 423. kojim je uređeno komercijalno jamstvo.

Uz članak 21.

Predloženim člankom 21., u članku 429. ispravlja se redakcijska pogreška.

Uz članak 22.

U skladu s odredbama članka 24. stavka 2. Direktive 2019/771, predloženom odredbom propisuje se da se odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022. godine.

Uz članak 23.

Predloženom odredbom propisuje se da će ovaj Zakon stupiti na snagu 1. siječnja 2022. godine u skladu s člankom 24. stavkom 1. podstavkom 2. Direktive 2019/771 kojim je propisano da se nacionalne odredbe, donesene radi prenošenja odredbi navedene Direktive, primjenjuju od 1. siječnja 2022. godine.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Prihvaćanje odnosno provedba ovoga Zakona nema i neće rezultirati fiskalnim učinkom.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima izmijenjena je odredba članka 2. na način da su u uvodnom dijelu predloženog članka 399.a riječi: „Za potrebe“ zamijenjene riječima; „U smislu“, a pojmovi koji se definiraju istaknuti su kurzivom, čime su prihvaćeni nomotehnički prijedlozi Odbora za zakonodavstvo.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVACAĆANJA

Odbor za zakonodavstvo predložio je da se u članku 422.a stavku 1. (članak 15. Konačnog prijedloga) ispred riječi u zagradama koje glase: „(prethodni prodavatelj)“ dodaju riječi: „u dalnjem tekstu:“ te da se isto učini i u članku 423. (članak 17. Konačnog prijedloga) u odnosu na riječi: „(davatelj jamstva)“. S obzirom na to da se citirani pojmovi navedeni u zagradama koriste samo u istom članku u kojem je i definiran sadržaj pojma (u članku 422.a odnosno u članku 423.), a ne i u drugim člancima, navedeni prijedlozi nisu prihvaćeni jer je ocijenjeno da su odredbe i bez usvajanja predloženog teksta jasne. Osim toga, pri razmatranju navedenog prijedloga uzet je u obzir i način na koji je pisan ZOO kao cjelina te je ocijenjeno da bi prihvaćanje navedenog nomotehničkog prijedloga odudaralo od ostalih odredbi ZOO-a, kao općeg propisa obveznog prava. Naime, ZOO u odredbama u kojima se u zagradama navodi naziv pojmljiva koje se u konkretnoj odredbi definiraju te koriste u dalnjim odredbama, ne sadrži u zagradama riječi: „u dalnjem tekstu:“. Primjerice, u članku 1046., sadržanom u općim načelima odjeljka ZOO-a kojim je uređeno prouzročenje štete (Glava IX. Izvanugovorni odnosi, Odjeljak 1. Prouzročenje štete, Odsjek 1. Opća načela), određeni su pojmovi obične štete, izmakle koristi i neimovinske štete, koji se u navedenoj odredbi navode u zagradama nakon njihovog definiranja: „Šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njenog povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).“ Navedeni pojmovi koriste se u nizu odredbi navedenoga Odjeljka a opći pojam štete koristi se u velikom broju odredbi ZOO-a izvan Glave IX. Izvanugovorni odnosi. Nadalje, primjerice u odredbama Odsjeka 23. kojim je uređen ugovor o ispitivanju robe i usluga, u članku 869. u zagradama su navedeni pojmovi koji se koriste u dalnjim odredbama (pojmovi: izvršitelj ispitivanja, kontrola, certifikat) bez da su u zagradama navedene riječi: „u dalnjem tekstu:“.

Prijedlog zastupnice Katarine Peović da se izmijeni članak 29. ZOO-a, kojim su uređene zatezne kamate, na način da zatezne kamate prestanu teći kada iznos kamata dosegne visinu glavnice duga nije prihvaćen jer je suprotan svrsi kamata, kako zbog pravne prirode kamata, tako i zbog pravnog okvira uređenja kamata u hrvatskom pravnom sustavu kojim je dužnik dostatno zaštićen od plaćanja prekomjernih kamata. Predloženim bi se uređenjem pogodovalo dužniku na štetu vjerovnika, institut zateznih kamata izgubio bi svoje opravdanje i svrhu te bi se postigli učinci suprotni cilju toga instituta.

Pojam kamata nije uređen propisom, a u pravnoj teoriji kamate se definiraju kao naknada koja se plaća za uporabu tuđeg novca ili drugih zamjenjivih stvari koja se obračunava u postotku od glavne tražbine i za vrijeme dok ta uporaba traje. Pravni temelj nastanka obveze za plaćanje zateznih kamata je nastupanje zakašnjenja s plaćanjem novčane obveze.

Zatezne kamate su zakonom unaprijed određena naknada koja nastaje kao posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja. Duguje ih dužnik svake novčane obveze koji kasni s njezinim ispunjenjem, neovisno o tome je li obveza nastala iz pravnog posla ili se radi o izvanugovornoj ili javnopravnoj obvezi. Dakle, obveza plaćanja zateznih kamata je akcesorna obveza jer je kao prepostavka njezina nastanka potrebno postojanje valjane novčane obveze koja nije plaćena na vrijeme. Cilj zateznih kamata je potaknuti dužnika na pravodobno i potpuno ispunjenje obveza, i to kako u interesu vjerovnika, tako i u javnom interesu (zbog utjecaja na finansijsku disciplinu, građanski i poslovni moral itd.). Stoga zatezne kamate imaju višestruku funkciju: poticajnu, kaznenu i zaštitnu. Poticajna funkcija zateznih kamata je potaknuti dužnika na pravodobno ispunjenje novčane obveze kako bi izbjegao njihovo plaćanje kao posljedicu nepravodobnog ispunjenja. Kaznena funkcija sastoji se u sankcioniranju ponašanja dužnika koji na vrijeme ne ispunjava svoje novčane obveze. Zaštitna funkcija je u tome što je vjerovnik, propisivanjem obveze plaćanja zateznih kamata u slučaju zakašnjenja dužnika, po samom zakonu zaštićen ako dužnik zakasni s ispunjenjem novčane obveze. Vjerovnik ima pravo na zatezne kamate bez obzira na to je li pretrpio kakvu štetu zbog dužnikova zakašnjenja, a ako je šteta koju je pretrpio veća od iznosa koji bi dobio na ime zateznih kamata, ima pravo zahtijevati razliku do potpune naknade štete.

Zatezne kamate teku samo ako je dužnik u zakašnjenju, i to od prvoga dana zakašnjenja do plaćanja. Njihov tijek nije unaprijed vremenski određen i na njega dužnik može utjecati vremenom ispunjenja svoje obveze (ako pravovremeno plati dug do zakašnjenja neće niti doći, a ako dođe do zakašnjenja zatezne kamate bit će niže ako dužnik što prije plati dug).

U hrvatskom pravnom sustavu zakonom je ograničena visina stope zateznih kamata jer je zakonom propisana najviša dopuštena stopa zateznih kamata za određene odnose. Time je ograničena sloboda ugovornih strana pri ugovaranju kamatne stope, a dužnik zaštićen od prekomjernog plaćanja na ime kamata. Također, dužnik je zaštićen i načelnom zabranom anatocizma kojom se zabranjuje obračunavanje kamata na iznos dospjelih neisplaćenih kamata. Takva zaštita dužnika ocjenjuje se primjerenom i dostatnom. Usvajanje prijedloga da se propiše da zatezne kamate prestaju teći kada iznos dospjelih, a neisplaćenih kamata, dosegne glavnici bilo bi u suprotnosti sa svrhom i funkcijom kamata kao naknadom za korištenje tuđeg novca čime bi se dovela u pitanje njihova suština, a u odnos vjerovnika i dužnika unijela bi se neravnopravnost s obzirom na to da bi se oštetio vjerovnik, a privilegirao dužnik koji bi imao pravo koristiti vjerovnikov novac bez naknade. Predloženo uređenje dovelo bi do obezvrjeđivanja poticajne, kaznene i zaštitne funkcije zateznih kamata, što bi svakako utjecalo na smanjenje discipline u plaćanju koja je nužna za sigurnost pravnog prometa i učinkovito

funkcioniranje tržišta. Također, prihvaćanje predloženog rješenja poticalo bi vjerovnike da štetu koju su pretrpjeli zbog dužnikova zakašnjenja (a koja je veća od iznosa zateznih kamata na koje bi imali pravo) ostvaruju u parnicama, na temelju članka 30. stavka 2. ZOO-a, kojim je propisano da vjerovnik koji je zbog dužnikova zakašnjenja pretrpio štetu koja je veća od iznosa koji bi dobio na ime zateznih kamata, ima pravo zahtijevati razliku do potpune naknade štete. To bi zasigurno dovelo do povećanja broja sporova i dodatnog opterećenja sudova.

Prijedlog zastupnice Katarine Peović da se izmijeni članak 172. ZOO-a (kojim je uređeno uračunavanje kamata i troškova tako da se prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica) na način da se prvo namiruju troškovi zatim glavnica i napokon kamate nije prihvaćen.

Kamate imaju prednost pred glavnicom zato što bi se djelomičnom isplatom glavnice smanjile kamate, a i zbog zabrane anatocizma. Prihvaćanje predloženog rješenja (da se glavnica namiruje prije kamata) značilo bi da namirenjem glavnice kamate na iznos glavnice prestaju teći, dok bi se dužnik i nadalje koristio novčanim sredstvima vjerovnika nepodmirenim na ime kamata na koji, zbog zabrane anatocizma, kamate ne teku. Dakle, dužnik koji je u zakašnjenju s plaćanjem glavnice i zbog toga mu teku zatezne kamate, plaćanjem dijela nepodmirenog iznosa smanjivao bi glavnici čime bi se vjerovniku umanjilo pravo na zatezne kamate što znači da bi dužnik koristio novac vjerovnika bez naknade, što je u suprotnosti sa svrhom i pravnom prirodom kamata. Također, iz prijedloga proizlazi da bi se novi način uračunavanja odnosio na sve dužnike. Uvođenje novog načina uračunavanja za obveze proizašle iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava nije opravdano jer se radi o osobama za koje se očekuje da ispunjavaju svoje obveze u rokovima na što ih obvezuje i poseban propis (Zakon o finansijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi). U odnosu na potrošače ističe se da je u uređivanju visine stope zateznih kamata već uvažena činjenica posebnog položaja odnosno zaštite potrošača jer je stopa zakonskih zateznih kamata za potrošače niža od stope zakonskih zateznih kamata predviđenih za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava.

Klub zastupnika SDP-a i zastupnik Željko Pavić predložili su da se razmotre stavci 3. i 4. članka 410. (članak 10. Konačnog prijedloga), da se navedene odredbe isprave ili da se dodaju nove odredbe koje će kupcu olakšati ostvarivanje prava jer smatraju da odredbe stavaka 3. i 4. navedenoga članka daju previše prostora prodavatelju za odugovlačenje s popravkom odnosno zamjenom stvari odnosno da ostvarivanje prava kupca na zamjenu odnosno popravak stvari ovisi o volji prodavatelja. S tim u vezi ukazuje se da su navedene odredbe u skladu s odredbama članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2019/771 pri čemu se radi o odredbama maksimalnog usklađenja što znači da države članice ne mogu u nacionalnom pravu propisati drugačije nego što je propisano navedenim odredbama Direktive 2019/771. Istim se da kupac ima pravo izbora između popravka ili zamjene stvari, što je propisano člankom 410. stavkom 1. (odnosno člankom 13. stavkom 1. Direktive 2019/771) a prodavatelj može način otklanjanja nedostatka (popravak ili zamjenu) koji je kupac izabrao odbiti samo u slučajevima odnosno pod uvjetima koji su izrijekom propisani člankom 410. stavkom 3. (odnosno člankom 13. stavkom 2. Direktive 2019/771). Dakle, pravo na kupčev odabir između popravka i zamjene ograničeno je samo ako bi odabrana opcija bila pravno ili činjenično nemoguća ili ako bi njome prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi u odnosu na drugu opciju. Kao što je primjerice navedeno u uvodnoj izjavi 48. Direktive 2019/771, moglo bi biti nerazmjerno zatražiti zamjenu robe zbog neznatne ogrebotine ako bi zbog te zamjene nastali znatni troškovi, a ogrebotinu je moguće lako ukloniti. Slično tome, članak 410. stavak 4. (u skladu s člankom 13. stavkom 3. Direktive 2019/771) propisuje situacije u kojima je prodavatelj ovlašten odbiti uklanjanje nedostatka. On

je to ovlašten učiniti ako su popravak i zamjena nemogući (činjenično ili pravno) ili bi time prodavatelju bili prouzročeni nerazmjerni troškovi. Kao što je primjerice navedeno u uvodnoj izjavi 49. Direktive 2019/771, ako se stvar nalazi na mjestu različitom od onoga gdje je prvotno bila isporučena, troškovi poštarine i prijevoza mogli bi za prodavatelja postati nerazmjerni. Prema tome, u slučaju kada su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za odbijanje jednog načina uklanjanja nedostatka kao nemogućeg ili nerazmjernog, kupcu preostaje drugi način otklanjanja nedostatka (npr. ako je u konkretnom slučaju zamjena nerazmjerna, kupac će imati pravo na popravak stvari) a ako su oba načina otklanjanja nedostatka nemoguća ili nerazmjerna kupac ima pravo na raskid ugovora ili na razmjerno sniženje cijene.

Prijedlog Kluba zastupnika SDP-a i zastupnika Željka Pavića da se u članku 410.a (članak 11. Konačnog prijedloga) definira što se smatra razumnim rokom za popravak odnosno za zamjenu stvari nije prihvaćen. Naime, razumnji rok je pravni standard te se razumnost roka u svakom konkretnom slučaju procjenjuje s obzirom na sve okolnosti tog konkretnog slučaja (npr. uzimajući u obzir prirodu i složenost stvari, prirodu i težinu nedostatka te okolnosti u vezi s radnjama potrebnima za popravak ili zamjenu). S obzirom na navedeno i na činjenicu da se odredbe o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari odnose na sve stvari (pokretnine i nekretnine), ocijenjeno je da nije opravданo propisivati rok za popravak odnosno zamjenu stvari. Nadalje, ukazuje se da razumnji rok za popravak ili zamjenu stvari odgovara najkraćem mogućem vremenu potrebnom za popravak ili zamjenu stvari u konkretnom slučaju pri čemu se rok određuje prema objektivnim kriterijima (prirodi i složenosti stvari, prirodi i težini nedostatka te onome što je potrebno poduzeti za dovršetak popravka ili zamjene), a ne prema subjektivnim kriterijima. Također, ističe se da kupac uz pravo na popravak odnosno zamjenu stvari, sniženje cijene odnosno raskid ugovora ima u svakom od tih slučajeva i pravo na popravljanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

U odnosu na primjedbu zastupnika Željka Pavića da u slučaju stvari s digitalnim elementima koje zahtijevaju instalaciju ažuriranja digitalnog sadržaja kako bi funkcionirale na očekivani način te da potrošačima treba biti jasno prezentirano kroz upute i priloženu dokumentaciju što se od njih očekuje u vezi s postupanjem s digitalnim sadržajem, ukazuje se na članak 401.a (članak 5. Konačnog prijedloga) kojim su propisane obveze prodavatelja za osiguravanjem ažuriranja koja su potrebna da stvar ostane bez nedostatka pri čemu je prodavatelj dužan potrošača obavijestiti o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja instaliranja. Osim toga, stavkom 3. istoga članka propisano je da prodavatelj odgovara za nedostatak ako je propuštanje instalacije ažuriranja ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču. Također, ukazuje se na članak 401. (članak 4. Konačnog prijedloga) stavak 1. točku 4. kojim je propisano da nedostatak stvari postoji i u slučaju neisporuke ugovorenih ažuriranja, stavak 1. točku 3. kojom je propisano da nedostatak stvari postoji i ako stvar nije isporučena s ugovorenim uputama za instalaciju, stavak 2. točku 3. kojom je propisano da nedostatak stvari postoji ako stvar nije isporučena s uputama za instalaciju ili drugim uputama čiji primitak kupac može razumno očekivati, stavak 2. točku 6. kojom je propisano da nedostatak postoji i ako je stvar za koju je bilo predviđeno da ju instalira odnosno montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostatka u uputama koje je dostavio prodavatelj, ili u slučaju stvari s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. Prema tome, predloženi Zakon sadrži odredbe koje obvezuju prodavatelja na isporuku potrebnih ažuriranja i obavijesti o posljedicama propuštanja instalacije potrebnih ažuriranja te koje propisuju obvezu

dostave odgovarajućih uputa za instalaciju i posljedice propuštanja dostave uputa odnosno posljedice dostave neodgovarajućih uputa.

Klub zastupnika Centra i GLAS-a ukazao je na odnos osnovnih načela ZOO-a (načela slobode ugovaranja po kojem sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva, načela dispozitivnog karaktera odredbi ZOO-a po kojem ugovorne strane mogu svoj obvezni odnos urediti drukčije nego što je ZOO-om određeno, ako iz pojedine odredbe ZOO-a ili iz njezina smisla ne proizlazi što drugo) s odredbama predloženog Zakona. Istaknuo je da, radi postizanja svrhe Direktive 2019/771, odredbe o zaštiti potrošača trebaju biti obvezujuće za ugovorne strane kako prodavatelj, primjenom načela slobode ugovaranja i načela dispozitivnosti odredbi ZOO-a, ne bi ugovorom derogirao odredbe predloženog Zakona te smanjio prava potrošača koja su propisana predloženim Zakonom. S tim u vezi ukazuje se da su, u odnosu na potrošačke ugovore o kupoprodaji, odredbe predloženog Zakona kognitne te da stoga nije moguće unaprijed valjano ugovoriti niži stupanj zaštite od propisanog. Navedeno je zajamčeno kako odredbama Direktive 2019/771 tako i odredbama predloženog Zakona kojima je propisano da u potrošačkim ugovorima ugovorno ograničavanje ili isključivanje odgovornosti prodavatelja prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nije obvezujuće za potrošača (članak 9. Konačnog prijedloga kojim se u članku 408. dodaje novi stavak 3. te članak 21. stavak 1. Direktive 2019/771). Napominje se da, sukladno Direktivi 2019/771 i odredbama predloženog Zakona, potrošač i prodavatelj pri sklapanju ugovora, a pod propisanim uvjetima (da je potrošač o tome posebno obaviješten i da je na to izričito i zasebno pristao pri sklapanju ugovora), mogu ugovoriti da pojedina obilježja stvari odstupaju od propisanih kriterija (predloženi članak 401. stavak 4. i predloženi članak 401.a stavak 4., članak 7. stavak 5. Direktive 2019/771). Navedena iznimka propisana je radi uvažavanja načela slobode ugovaranja i osiguranja dostaone razine fleksibilnosti u pravilima, primjerice u prodaji rabljenih stvari.

**TEKST ODREDABA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA
KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU**

Pravo Europske unije

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (85/374/EEZ) (SL L 210, 7. 8. 1985.),
- Direktiva Vijeća od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika (86/653/EEZ) (SL L 382, 31. 12. 1986.),
- Direktiva 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999. o izmjeni Direktive Vijeća 85/374/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL L 141, 4. 6. 1999.),
- Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7. 7. 1999.),
- Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (preinačeno) (Tekst značajan za EGP) (SL L 335, 17. 12. 2009.).

2. Odgovornost za materijalne nedostatke

Materijalni nedostaci za koje prodavatelj odgovara

Članak 400.

(1) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke stvari koje je ona imala u trenutku prijelaza rizika na kupca, bez obzira je li mu to bilo poznato.

(2) Prodavatelj odgovara i za one materijalne nedostatke koji se pojave nakon prijelaza rizika na kupca ako su posljedica uzroka koji je postojao prije tога.

(3) Predmijeva se da je nedostatak koji se pojavio u roku od šest mjeseci od prijelaza rizika postojao u vrijeme prijelaza rizika, osim ako prodavatelj ne dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.

Kad postoje materijalni nedostaci

Članak 401.

(1) Nedostatak postoji:

- 1) ako stvar nema potrebna svojstva za svoju redovitu uporabu ili za promet,
- 2) ako stvar nema potrebna svojstva za posebnu uporabu za koju je kupac nabavlja, a koja je bila poznata prodavatelju ili mu je morala biti poznata,
- 3) ako stvar nema svojstva i odlike koje su izrijekom ili prešutno ugovorene, odnosno propisane,
- 4) kad je prodavatelj predao stvar koja nije jednaka uzorku ili modelu, osim ako su uzorak ili model pokazani samo radi obavijesti,
- 5) ako stvar nema svojstva koja inače postoje kod drugih stvari iste vrste i koja je kupac mogao opravdano očekivati prema naravi stvari, posebno uzimajući u obzir javne izjave prodavatelja, proizvođača i njihovih predstavnika o svojstvima stvari (reklame, označavanje stvari i dr.).

6) ako je stvar nepravilno montirana pod uvjetom da je usluga montaže uključena u ispunjenje ugovora o prodaji,

7) ako je nepravilna montaža posljedica nedostatka u uputama za montažu.

(2) Ako je kupac na temelju izjava proizvođača ili njegova predstavnika očekivao postojanje određenih svojstava stvari, nedostatak se ne uzima u obzir ako prodavatelj nije znao niti morao znati za te izjave, ili su te izjave bile opovrgnute do trenutka sklapanja ugovora ili one nisu utjecale na odluku kupca da sklopi ugovor.

(3) Proizvođač, u smislu odgovornosti za materijalne nedostatke i jamstva za ispravnost prodane stvari, je proizvođač stvari, uvoznik stvari i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem svojega imena ili naziva, žiga ili druge oznake na stvar.

Nedostaci za koje prodavatelj ne odgovara

Članak 402.

(1) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke ako su u trenutku sklapanja ugovora bili poznati kupcu ili mu nisu mogli ostati nepoznati.

(2) Smatra se da nisu mogli ostati nepoznati kupcu oni nedostaci koje bi brižljiva osoba s prosječnim znanjem i iskustvom osobe istog zanimanja i struke kao kupac mogla lako opaziti pri uobičajenom pregledu stvari.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na ugovore koje fizička osoba kao kupac sklapa izvan svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti s fizičkom ili pravnom osobom koja kao prodavatelj djeluje u okviru svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti (potrošački ugovor).

(4) Ali prodavatelj odgovara i za nedostatke koje je kupac mogao lako opaziti ako je izjavio da stvar nema nikakve nedostatke ili da stvar ima određena svojstva ili odlike.

Rokovi u slučaju popravka, zamjene i sl.

Članak 405.

Kad je zbog nekog nedostatka došlo do popravka stvari, isporuke druge stvari, zamjene dijelova i slično, rokovi iz prethodna dva članka počinju teći od predaje popravljene stvari, izvršene zamjene dijelova i slično.

Ograničenje i isključenje odgovornosti za materijalne nedostatke

Članak 408.

(1) Ugovaratelji mogu ograničiti ili sasvim isključiti prodavateljevu odgovornost za materijalne nedostatke stvari.

(2) Odredba ugovora o ograničenju ili isključenju odgovornosti za nedostatke stvari ništetna je ako je nedostatak bio poznat prodavatelju, a on o njemu nije obavijestio kupca, a i onda kad je prodavatelj nametnuo tu odredbu koristeći se svojim monopolskim položajem te ako se radi o potrošačkom ugovoru.

(3) Kupac koji se odrekao prava na raskid ugovora zbog nedostatka stvari zadržava ostala prava zbog tih nedostataka.

Prava kupca

Članak 410.

(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku može po svom izboru:

- 1) zahtijevati od prodavatelja da nedostatak ukloni,
- 2) zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka,
- 3) zahtijevati sniženje cijene,
- 4) izjaviti da raskida ugovor.

(2) U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravljanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je ovaj zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

(3) Ako je nedostatak neznatan kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljanje štete.

(4) Troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka snosi prodavatelj.

Kad je određena cijena za više stvari

Članak 416.

(1) Kad je jednim ugovorom i za jednu cijenu prodano više stvari ili jedna skupina stvari, pa samo neke od njih imaju nedostatke, kupac može raskinuti ugovor samo u pogledu tih stvari, a ne i ostalih.

(2) Međutim, ako one čine jednu cjelinu tako da bi njihovo razdvajanje bilo štetno, kupac može raskinuti cijeli ugovor, ili ako on ipak izjavi da raskida ugovor samo u pogledu stvari s nedostatkom, prodavatelj sa svoje strane može raskinuti ugovor i u pogledu ostalih stvari.

Učinci raskida zbog nedostatka

Članak 419.

(1) Raskid ugovora zbog nedostatka stvari ima isti učinak kao i raskid dvostranoobveznih ugovora zbog neispunjjenja.

(2) Kupac duguje prodavatelju naknadu za korist od stvari i kad mu je nemoguće vratiti je cijelu ili njezin jedan dio, a ugovor je ipak raskinut.

3. Jamstvo za ispravnost prodane stvari (garancija)

Odgovornost prodavatelja i proizvođača

Članak 423.

(1) Ako proizvođač jamči za ispravnost stvari u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako stvar nije ispravna, zahtijevati kako od prodavatelja tako i od proizvođača, da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda ispravnu stvar.

(2) Ako prodavatelj jamči za ispravnost stvari u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako stvar nije ispravna, zahtijevati od prodavatelja da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda ispravnu stvar.

(3) Jamstvo obvezuje pod uvjetima pod kojima je dano bez obzira na oblik u kojem je dano (jamstveni list, usmena izjava, popratno reklamiranje i sl.), ali je kupac ovlašten zahtijevati da mu jamstvo bude izdano u pisanom obliku ili u nekom drugom, njemu dostupnom, trajnom mediju.

(4) Ova pravila ne isključuju primjenu pravila o odgovornosti prodavatelja za nedostatke stvari.

(5) U jamstvu moraju biti navedena prava iz jamstva koja pripadaju kupcu, te jasno navedeno da jamstvo ne utječe na ostala prava koja pripadaju kupcu po drugim pravnim osnovama.

(6) Jamstvo mora sadržavati pojedinosti koje su potrebne kupcu za ostvarivanje njegovih prava, a posebno trajanje jamstva i teritorijalno područje važenja, te ime, odnosno naziv i adresu osobe koja je izdala jamstvo.

(7) Neispunjenoj obvezi iz stavka 5. i 6. ovoga članka ne utječe na valjanost jamstva.

Traženje popravka ili zamjene

Članak 424.

(1) Kupac može zbog neispravnosti stvari zahtijevati od prodavatelja, odnosno od proizvođača popravak ili zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka, bez obzira na to kad se nedostatak pojavio.

(2) On ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog toga što je bio lišen uporabe stvari od trenutka traženja popravka ili zamjene do njihova izvršenja.

Produljenje jamstvenog roka

Članak 425.

(1) U slučaju manjeg popravka jamstveni rok se produljuje onoliko koliko je kupac bio lišen uporabe stvari.

(2) Međutim, kad je zbog neispravnosti stvari izvršena njezina zamjena ili njezin bitni popravak, jamstveni rok počinje teći ponovno od zamjene, odnosno od vraćanja popravljenih stvari.

(3) Ako je zamijenjen ili bitno popravljen samo neki dio stvari, jamstveni rok počinje teći ponovno samo za taj dio.

Odgovornost više proizvođača

Članak 428.

Kad je u izradi stvari sudjelovalo više samostalnih proizvođača pojedinih dijelova stvari ili izvođača pojedinih radova, njihova odgovornost prema proizvođaču stvari za njezinu neispravnost, koja potječe od tih dijelova ili od tih radova, prestaje kad prestane odgovornost proizvođača stvari prema kupcu.

Rok za ostvarivanje prava

Članak 429.

Prava kupca po osnovi jamstva gase se nakon isteka jedne godine računajući od dana kad je od njega zatražio popravak ili zamjenu stvari.

- PRILOZI**
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije
 - Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: III. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.) (SL L 136, 22.5.2019.)

32019L0771

- Članci 2., 3., 5., 9., 10., 12., 15. i 21. preuzeto: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)
- Članci 2. i 19. preuzeto: Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

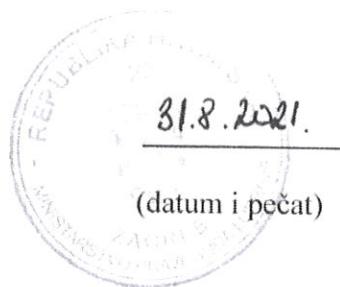
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica

ministar

(potpis)

8.8.2021.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

9.9.2021.

(datum i pečat)

2/1
3/3

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet i svrha Svrha je ove Direktive doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača utvrđivanjem zajedničkih pravila o određenim zahtjevima u pogledu ugovora o kupoprodaji sklopljenih između prodavatelja i potrošača, posebno pravila o usklađenosti robe s ugovorom, pravnim sredstvima u slučaju neusklađenosti, načinima ostvarivanja tih pravnih sredstava i komercijalnim jamstvima.	Nije potrebno preuzimanje	Uređuje se predmet i svrha Direktive.	

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „ugovor o kupoprodaji” znači svaki ugovor kojim prodavatelj prenosi ili se obvezuje prenijeti vlasništvo nad robom potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti njezinu cijenu;</p> <p>2. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p> <p>3. „prodavatelj” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja djeluje, među ostalim preko drugih osoba koje djeluju u ime ili za račun te fizičke ili pravne osobe, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom;</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 400. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke neovisno o tome je li ugovorom prenio ili se obvezao prenijeti kupcu stvar u vlasništvo, a kupac platio ili se obvezao platiti njezinu cijenu.“.</p> <p>Članak 2.</p> <p>Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Pojmovi</p> <p>Članak 399.a</p> <p>U smislu primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. <i>potrošač</i> je svaka fizička osoba koja sklapa ugovor o kupoprodaji izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti,</p> <p>2. <i>potrošački ugovor</i> je ugovor koji sklapaju potrošač i svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 376. stavak 1. (članak 2. točka 1. Direktive)</p>
---	--	----------------------------	---

<p>4. „proizvođač” znači onaj koji je izradio robu, uvoznik robe na područje Unije ili bilo koja osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na robu stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak;</p> <p>5. „roba” znači:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) bilo koja materijalna pokretnina; voda, plin i električna energija trebaju se smatrati robom u smislu ove Direktive kad se nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini; (b) bilo koja materijalna pokretnina koja ima ugrađen digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu ili je povezana s njima tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te robe („roba s digitalnim elementima”); <p>6. „digitalni sadržaj” znači podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku;</p> <p>7. „digitalna usluga” znači:</p>	<p>djelatnosti, uključujući i osobu koja djeluje u ime ili za račun te osobe,</p> <p>3. <i>proizvođač</i> je osoba koja je izradila stvar, uvezla stvar na područje Europske unije i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na stvar stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak,</p> <p>Članak 3.</p> <p>Članak 400.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:</p> <p>(5) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima).</p> <p>Članak 2.</p>		
---	--	--	--

<p>(a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili</p> <p>(b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge;</p> <p>8. „kompatibilnost” znači sposobnost robe da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi roba iste vrste, a da tu robu, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati;</p> <p>9. „funkcionalnost” znači sposobnost robe da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu;</p> <p>10. „ interoperabilnost” znači sposobnost robe da funkcionira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi roba iste vrste;</p> <p>11. „trajni nosač podataka” znači svako sredstvo koje potrošaču ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako</p>	<p>Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Pojmovi</p> <p style="text-align: center;">Članak 399.a</p> <p>U smislu primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>4. <i>digitalni sadržaj</i> su podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku,</p> <p>5. <i>digitalna usluga</i> je:</p> <p>a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima ili</p> <p>b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge,</p> <p>6. <i>kompatibilnost</i> je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi stvar iste vrste, a da tu stvar, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati,</p> <p>7. <i>funkcionalnost</i> je sposobnost stvari da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu,</p>		
--	---	--	--

<p>im može naknadno pristupati tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija;</p> <p>12. „komercijalno jamstvo” znači svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obvezе prodavatelja koja se odnosi na jamstvo usklađenosti, obvezuje potrošaču vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati robu na bilo koji način ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji nisu povezani s usklađenošću, a navedeni su u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnome materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora;</p> <p>13. „trajnost” znači sposobnost robe da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe;</p> <p>14. „besplatno” znači bez troškova potrebnih za usklađivanje robe,</p>	<p>8. <i>interoperabilnost</i> je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom drugčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi stvar iste vrste,</p> <p>9. <i>trajni nosač podataka</i> je svako sredstvo koje kupcu ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako da im može pristupati tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija,</p>	<p>Članak 17.</p> <p>Članak 423. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Komercijalno jamstvo je svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obvezе prodavatelja koja se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke stvari, obvezuje kupcu vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati stvar ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji su navedeni u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora.</p>	<p>Članak 2.</p>
--	---	---	-------------------------

<p>a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala;</p> <p>15. „javna dražba“ znači metoda prodaje kod koje prodavatelj nudi robu ili usluge potrošačima koji sudjeluju ili imaju mogućnost osobno sudjelovati na dražbi, u transparentnom postupku nadmetanja na tržišnoj osnovi koji vodi dražbovatelj i u kojem je uspješni ponuđač obvezan kupiti robu ili usluge.</p>	<p>Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Pojmovi Članak 399.a</p> <p>U smislu primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>10. <i>trajnost</i> je sposobnost stvari da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe,</p> <p>11. <i>besplatno</i> znači bez troškova potrebnih za uklanjanje nedostatka, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala.“.</p> <p>Napomena:</p> <p>Točka 15. nije preuzeta jer RH nije koristila mogućnost iz članka 3. stavka 5. točka a Direktive</p>		
---	---	--	--

	.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19) članak/članci Članak 5. točka 22., u vezi s člankom 43. stavkom 2. (članak 2. točka 5 Direktive u dijelu koji se odnosi na vodu, plin i električnu energiju)
Članak 3. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na ugovore o kupoprodaji između potrošača i prodavatelja. 2. Ugovori između potrošača i prodavatelja za isporuku robe koju je potrebno izraditi ili proizvesti također se smatraju ugovorima o kupoprodaji za potrebe ove Direktive. 3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na ugovore o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga. Ona se, međutim, primjenjuje na digitalni sadržaj ili digitalne usluge koji su ugrađeni u robu ili su povezani s robom u smislu članka 2. točke 5. podtočke (b) i koji se isporučuju zajedno s	Članak 3. Članak 400. Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase: „(4) Kod potrošačkih ugovora prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke prema pravilima propisanima za ugovor o kupoprodaji i kada je riječ o ugovoru za isporuku stvari koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti, neovisno o tome je li po općim pravilima riječ o ugovoru o kupoprodaji, ugovoru o djelu ili drugom ugovoru. (5) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1. (članak 3. točka 1. Direktive), članak 409. (članak 3. stavak 4. točka b Direktive)

<p>robom na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana. U slučaju dvojbe o tome čini li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili ugrađene ili povezane digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji, predmijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.</p> <p>4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)materijalne nosače podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja; ili (b)robu koja se prodaje u okviru ovrhe ili na drugi način prema zakonskom ovlaštenju. <p>5. Države članice mogu iz područja primjene ove Direktive isključiti ugovore o kupoprodaji:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)rabljene robe koja se prodaje na javnoj dražbi; i (b) živih životinja. 	<p>uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima).</p> <p>(8) U slučaju dvojbe o tome je li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio potrošačkog ugovora o kupoprodaji, predmijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.</p> <p>(12) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore o kupoprodaji materijalnih nosača podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz stavka 5. i 7.</p>		
--	---	--	--

<p>U slučaju iz točke (a) potrošačima se čine lako dostupnima jasne i sveobuhvatne informacije o tome da se ne primjenjuju prava koja proizlaze iz ove Direktive.</p> <p>6. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da uređuju aspekte općeg ugovornog prava kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora, uključujući posljedice raskida ugovora, u mjeri u kojoj oni nisu uređeni ovom Direktivom, ili pravu na naknadu štete.</p> <p>7. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da potrošačima dopuste odabir određenog pravnog sredstva ako neusklađenost robe postane očita u određenom roku nakon isporuke koji nije dulji od 30 dana. Osim toga, ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila koja se ne odnose posebno na potrošačke ugovore i kojima se predviđaju posebna pravna sredstva za određene vrste nedostataka koji nisu bili očiti u</p>			
--	--	--	--

trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji.			
Članak 4. Razina usklađivanja Države članice u svojem nacionalnom pravu ne zadržavaju ni u njega uvode odredbe koje odstupaju od onih utvrđenih ovom Direktivom, uključujući i blaže ili strože odredbe kojima se osigurava različita razina zaštite potrošača, osim ako je ovom Direktivom drugčije predviđeno.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba Direktive uređuje razinu usklađivanja.
Članak 5. Usklađenost robe Prodavatelj potrošaču isporučuje robu koja ispunjava zahtjeve navedene u člancima 6., 7. i 8., ako je primjenjivo, ne dovodeći pritom u pitanje članak 9.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1., članak 430. stavak 1

<p>Članak 6.</p> <p>Subjektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>Kako bi bila u skladu s ugovorom o kupoprodaji, roba osobito mora, ako je primjenjivo:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) odgovarati opisu, vrsti, količini i kvaliteti te posjedovati funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji; (b) biti prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna potrošaču i s kojom je potrošač upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak; (c) biti isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji; i (d) biti isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji. 	<p>Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Nedostatak postoji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ako stvar ne odgovara opisu, vrsti, količini i kvaliteti odnosno nema funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji, 2) ako stvar nije prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna kupcu i s kojom je kupac upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak, 3) ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji ili 4) ako stvar nije isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji. 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>Članak 7.</p> <p>Objektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>1. Pored ispunjavanja svih subjektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti, roba mora:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)biti prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se roba iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, ako je primjenjivo, sve postojeće propise Unije i nacionalne propise, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u dotičnom sektoru; (b)ako je primjenjivo, odgovarati kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje potrošaču prije sklapanja ugovora; (c)ako je primjenjivo, biti isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak potrošač može razumno očekivati; i (d)odgovarati količini i posjedovati ona svojstva i 	<p>Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, sve propise Europske unije i propise Republike Hrvatske, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u određenom području ako oni postoje, 2) ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje kupcu prije sklapanja ugovora, 3) ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak kupac može razumno očekivati, 4) ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu stvari te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju, 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za robu iste vrste i koje potrošač može razumno očekivati s obzirom na prirodu robe te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju.</p> <p>2. Prodavatelja ne obvezuju javne izjave, kako je navedeno u stavku 1. točki (d), ako dokaze:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) da prodavatelj nije znao niti je razumno mogao znati za predmetnu javnu izjavu; (b) da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana; ili (c) da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji robe. <p>3. U slučaju robe s digitalnim elementima, prodavatelj osigurava</p>	<p>(3) Prodavatelja ne obvezuju izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka ako dokaze da nije znao niti mogao znati za tu izjavu, ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana, ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.</p> <p>Članak 5.</p> <p>Iza članka 401. dodaje se članak 401.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Ažuriranje stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima</p> <p>Članak 401.a</p> <p>(1) U potrošačkim ugovorima o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge prodavatelj je dužan obavijestiti potrošača o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna da stvar ostane bez nedostatka te mu osigurati ažuriranja tijekom razdoblja unutar kojeg to potrošač može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu</p>		
--	---	--	--

<p>da potrošač bude obaviješten o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna kako bi ta roba ostala usklađena te da mu se ta ažuriranja isporučuju, tijekom razdoblja:</p> <p>(a) unutar kojeg potrošač to može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu robe i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge; ili</p> <p>(b) navedenog u članku 10. stavku 2. ili 5., ovisno o slučaju, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja.</p> <p>4. Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 3., prodavatelj nije odgovoran za neusklađenost koja proizlazi isključivo iz propuštanja</p>	<p>stvari i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji.</p> <p>(2) Obveza osiguranja ažuriranja iz stavka 1. ovoga članka kod ugovora o kupoprodaji kojim je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine traje do isteka razdoblja za koji je ugovorena isporuka, a kod ugovora kod kojih je kontinuirana isporuka ugovorena na dvije godine ili kraće razdoblje obveza osiguranja ažuriranja traje dvije godine od trenutka prijelaza rizika.</p> <p>(3) Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka, prodavatelj nije odgovoran za nedostatak koji proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije ažuriranja, ako je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja da ga instalira te ako propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.</p>	
--	---	--

Članak 4.

Članak 401. mijenja se i glasi:

(4) Kod potrošačkih ugovora nedostatci iz stavka 2. točke 1. do 4. ovoga članka ne postoje ako je, u trenutku

<p>instalacije relevantnog ažuriranja, pod sljedećim uvjetima:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) prodavatelj je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja potrošača da ga instalira; i (b) propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču. <p>5. Neusklađenost u smislu stavka 1. ili 3. ne postoji ako je, u trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji, potrošač bio posebno obaviješten da određena značajka robe odstupa od objektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti utvrđenih u stavku 1. ili 3. te ako je potrošač izričito i zasebno prihvatio to odstupanje pri sklapanju ugovora o kupoprodaji.</p>	<p>sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 2. točkama 1. do 4. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.</p> <p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>Iza članka 401. dodaje se članak 401.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>(4) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 1. i 2. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Nepravilna instalacija robe</p> <p>Svaka neusklađenost koja proizlazi iz nepravilne instalacije robe smatra se neusklađenošću robe ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) instalacija čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili je to učinjeno pod njegovom odgovornošću; ili (b) instalaciju, za koju je predviđeno da je obavi potrošač, obavio je potrošač, a nepravilna instalacija posljedica je nedostatka u uputama za instalaciju koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju robe s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. 	<p>Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:</p> <p>5) ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara ili</p> <p>6) ako je stvar za koju je bilo predviđeno da ju instalira odnosno montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostatka u uputama koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju stvari s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 9.</p> <p>Prava trećih strana</p> <p>Ako ograničenje koje je posljedica povrede prava treće strane, osobito pravâ intelektualnog vlasništva, onemogućava ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članci 430. do 437.</p>

<p>ograničava korištenje robe u skladu s člancima 6. i 7., države članice osiguravaju da potrošač ima pravo na pravna sredstva u pogledu neuskladenosti predviđena člankom 13., osim ako je nacionalnim pravom predviđena ništetnost ili pobojnost ugovora o kupoprodaji u takvim slučajevima.</p>			
<p>Članak 10. Odgovornost prodavatelja</p> <p>1. Prodavatelj je odgovoran potrošaču za svaku neuskladenost koja postoji u trenutku isporuke robe i koja postane očita u roku od dvije godine od tog trenutka. Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 3., ovaj se stavak primjenjuje i na robu s digitalnim elementima.</p> <p>2. U slučaju robe s digitalnim elementima, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, prodavatelj je odgovoran i za svaku neuskladenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koja se</p>	<p>Članak 7.</p> <p>Iza članka 404. dodaje se članak 404.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Nedostaci stvari s digitalnim elementima s kontinuiranom isporukom digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u potrošačkim ugovorima</p> <p>Članak 404.a</p> <p>(1) Ako je potrošačkim ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u razdoblju u kojem se</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1. (članak 10. stavak 1. Direktive), članak 403. stavak 4. (članak 10. stavak 1. Direktive), članak 422. (članak 10. stavak 4. Direktive), članak 404. stavak 3. (članak 10. stavak 6.)</p>

<p>pojavi ili postane očita u roku od dvije godine od trenutka isporuke robe s digitalnim elementima. Ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za svaku neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koja se pojavi ili postane očita u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.</p> <p>3. Države članice mogu zadržati ili uvesti dulje rokove od onih navedenih u stvcima 1. i 2.</p> <p>4. Ako u skladu s nacionalnim pravom pravna sredstva predviđena u članku 13. podliježu i roku zastare, države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 13. za svaku neusklađenost za koju je prodavatelj odgovoran u skladu sa stvcima 1. i 2. ovog članka i koja postane očita unutar roka navedenog u tim stvcima.</p> <p>5. Neovisno o stvcima 1. i 2. ovog članka, države članice mogu</p>	<p>digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.</p> <p>(2) Ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja koje je kraće od razdoblja iz stavka 1. ovoga članka, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u roku od dvije godine od trenutka prijelaza rizika.“.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz stavka 3.</p>		
--	---	--	--

<p>zadržati ili uvesti samo rok zastare za pravna sredstva predviđena člankom 13. Države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 13. za svaku neusklađenost za koju je prodavatelj odgovoran u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka i koja postane očita tijekom roka navedenog u tim stavcima.</p> <p>6. U slučaju rabljene robe države članice mogu predvidjeti mogućnost da se prodavatelj i potrošač dogovore o ugovornim uvjetima ili sporazumima s kraćim rokom odgovornosti ili rokom zastare od onih iz stavaka 1., 2. i 5., pod uvjetom da ti kraći rokovi nisu kraći od godinu dana.</p>			
<p>Članak 11. Teret dokazivanja</p> <p>1. Predmijeva se da je svaka neusklađenost koja postane očita u roku od godinu dana od trenutka isporuke robe postojala i u trenutku isporuke robe, osim ako se dokaže suprotno ili ako ta</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Članak 400.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:</p> <p>(9) Predmijeva se da je svaki nedostatak stvari kao i stvari s digitalnim elementima koji se pokazao u roku od jedne godine od trenutka prijelaza rizika postojava i u trenutku prijelaza rizika, osim ako prodavatelj</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>predmjeva nije spojiva s prirodom robe ili prirodom neusklađenosti. Ovaj stavak primjenjuje se i na robu s digitalnim elementima.</p> <p>2. Umjesto jednogodišnjeg roka utvrđenog u stavku 1., države članice mogu zadržati ili uvesti rok od dvije godine od trenutka isporuke robe.</p> <p>3. U slučaju robe s digitalnim elementima, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, teret dokazivanja u odnosu na to jesu li digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili usklađeni tijekom razdoblja iz članka 10. stavka 2. je na prodavatelju za onu neusklađenost koja postane očita tijekom razdoblja navedenog u tom članku.</p>	<p>dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.</p> <p>(11) Kod potrošačkih ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za vrijeme od dvije godine od prijelaza rizika, a ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za cijelo razdoblje na koje je isporuka ugovorena.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije iskoristila mogućnost iz stavka 2.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Obveza obavješćivanja</p> <p>Države članice mogu zadržati ili uvesti odredbe kojima se propisuje da potrošač, kako bi iskoristio svoja prava, mora obavijestiti prodavatelja o neusklađenosti u roku od najmanje 2 mjeseca od dana kada je potrošač otkrio takvu neusklađenost.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 403. stavak 4.
<p>Članak 13.</p> <p>Pravna sredstva u slučaju neusklađenosti</p> <p>1. U slučaju neusklađenosti potrošač ima pravo na usklađivanje robe ili na razmjerno sniženje cijene ili na raskid ugovora, u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Kako bi se roba uskladila, potrošač može birati između popravka i zamjene, osim ako bi odabранo pravno sredstvo bilo nemoguće ili ako bi njime, u odnosu na drugo pravno sredstvo, prodavatelju nastali nerazmjeri</p>	<p>Članak 10.</p> <p>Članak 410. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ovlašten je:</p> <p>1) zahtijevati od prodavatelja uklanjanje nedostatka,</p> <p>2) zahtijevati od prodavatelja predaju druge stvari bez nedostatka,</p> <p>3) zahtijevati razmjerno sniženje cijene,</p> <p>4) izjaviti da raskida ugovor.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)vrijednost koju bi roba imala da ne postoji neusklađenost; (b) značaj neusklađenosti; i (c)pitanje može li se alternativno pravno sredstvo pružiti bez znatnih neugodnosti za potrošača. <p>3. Prodavatelj može odbiti usklađivanje robe ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time nastali nerazmjerni troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući one navedene u stavku 2. točkama (a) i (b).</p> <p>4. Potrošač ima pravo ili na razmjerno sniženje cijene u skladu s člankom 15. ili na raskid ugovora o kupoprodaji u skladu s člankom 16. u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)prodavatelj nije dovršio popravak ili zamjenu ili, ako je primjenjivo, nije dovršio popravak ili zamjenu u skladu s člankom 14. stavcima 2. i 3. ili je prodavatelj odbio uskladiti 	<p>(3) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari, osim ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.</p> <p>(4) Prodavatelj je ovlašten odbiti uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.</p> <p>(5) Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.</p>		
--	--	--	--

<p>robu u skladu sa stavkom 3. ovog članka;</p> <p>(b)neusklađenost postoji unatoč pokušaju prodavatelja da uskladi robu;</p> <p>(c)neusklađenost je tako ozbiljna da su trenutačno smanjenje cijene ili raskid ugovora o kupoprodaji opravdani; ili</p> <p>(d)prodavatelj je izjavio ili je iz okolnosti očito da neće otkloniti neusklađenost robe u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za potrošača.</p> <p>5. Potrošač nema pravo raskinuti ugovor ako je neusklađenost samo neznatna. Teret dokazivanja u odnosu na to je li neusklađenost neznatna je na prodavatelju.</p> <p>6. Potrošač ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene ili njegova dijela, sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze na temelju ove Direktive. Države članice mogu odrediti uvjete u skladu s kojima i načine na koje potrošač može iskoristiti pravo na uskraćivanje plaćanja.</p> <p>7. Države članice mogu uređivati utječe li doprinos potrošača neusklađenosti na njegovo pravo</p>	<p>(7) Ako je nedostatak neznatan kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljanje štete.</p> <p>(8) Teret dokaza da je nedostatak neznatan je na prodavatelju.</p> <p>(6) Kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz stavka 7.</p>		
--	--	--	--

na pravna sredstva te u kojoj mjeri.			
<p>Članak 14.</p> <p>Popravak ili zamjena robe</p> <p>1. Popravci ili zamjene provode se:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) besplatno; (b) u razumnom roku od trenutka kada je potrošač obavijestio prodavatelja o neusklađenosti; i (c) bez ikakvih znatnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu robe i svrhu za koju je potrošaču ta roba bila potrebna. <p>2. Ako se neusklađenost treba otkloniti popravkom ili zamjenom robe, potrošač stavlja robu na raspolaganje prodavatelju. Prodavatelj zamijenjenu robu preuzima na svoj trošak.</p>	<p>Članak 11.</p> <p>Iza članka 410. dodaje se članak 410.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Popravak ili zamjena</p> <p>Članak 410.a</p> <p>(1) Popravak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.</p> <p>(2) Prilikom popravka ili zamjene kupac je obvezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelju je obvezan preuzeti i snositi troškove preuzimanja.</p> <p>(3) Ako je stvar s nedostatkom koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>3. Ako popravak zahtijeva uklanjanje robe koja je bila instalirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što je neusklađenost postala očita ili ako takvu robu treba zamijeniti, obveza popravka ili zamjene takve robe uključuje uklanjanje neusklađene robe i instalaciju zamjenske robe ili popravljene robe ili snošenje troškova tog uklanjanja i instalacije.</p> <p>4. Potrošač nije odgovoran za plaćanje uobičajene upotrebe zamijenjene robe tijekom razdoblja prije njezine zamjene.</p>	<p>zamjenske ili popravljene stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.</p> <p>(4) U slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.“.</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Sniženje cijene</p> <p>Sniženje cijene razmjerno je smanjenju vrijednosti robe koju je primio potrošač u usporedbi s vrijednošću koju bi roba imala da je usklađena.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 420.</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Raskid ugovora o kupoprodaji</p> <p>1. Potrošač ostvaruje pravo na raskid ugovora o kupoprodaji putem izjave prodavatelju u kojoj se izražava odluka potrošača o raskidu ugovora o kupoprodaji.</p> <p>2. Ako se neusklađenost odnosi samo na dio robe isporučene na temelju ugovora o kupoprodaji i ako postoji razlog za raskid ugovora o kupoprodaji u skladu s člankom 13., potrošač može raskinuti ugovor o kupoprodaji samo u odnosu na tu robu i u odnosu na svu drugu robu koju je potrošač stekao zajedno s neusklađenom robom ako se od potrošača ne može razumno očekivati da će pristati zadržati samo usklađenu robu.</p> <p>3. Ako potrošač raskine cijeli ugovor o kupoprodaji ili, u skladu sa stavkom 2., samo u odnosu na dio robe isporučene na temelju ugovora o kupoprodaji:</p> <p>(a)potrošač vraća robu prodavatelju na trošak prodavatelja; i</p>	<p>Članak 12.</p> <p>Iza članka 413. dodaje se članak 413.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Raskid potrošačkog ugovora izjavom kupca</p> <p>Članak 413.a</p> <p>Ako prodavatelj u naknadnom razumnom roku ne ispuni potrošački ugovor potrošač je ovlašten izjaviti da se ugovor raskida.“.</p> <p>Članak 13.</p> <p>U članku 416. stavku 2. iza riječi: „štetno,“ dodaju se riječi: „ili se od kupca ne može očekivati da će zadržati samo stvar koja nema nedostatak,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>
--	--	------------------------------

<p>(b) prodavatelj potrošaču nadoknađuje cijenu koju je platio za robu nakon što primi tu robu ili od potrošača primi dokaz da je poslao natrag robu.</p> <p>Za potrebe ovog stavka, države članice mogu odrediti načine povrata robe i vraćanja plaćenog.</p>	<p>„(3) Pravo prodavatelja iz stavka 2. ovoga članka na raskid ugovora i u pogledu ostalih stvari ne primjenjuje se na potrošačke ugovore.“.</p> <p>Članak 14.</p> <p>U članku 419. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Ako kupac raskine ugovor o kupoprodaji, kupac vraća stvar prodavatelju na trošak prodavatelja.</p> <p>(4) Prodavatelj kupcu nadoknađuje cijenu plaćenu za stvar nakon što primi tu stvar ili od kupca primi dokaz da je stvar poslao natrag.“.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz zadnje rečenice stavka 3.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Komercijalna jamstva</p> <p>1. Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanim reklamnima materijalu dostupnim u trenutku ili prije sklapanja ugovora. U skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku i ne dovodeći u pitanje bilo koje druge primjenjive odredbe prava Unije ili nacionalnog prava, ako proizvođač nudi potrošaču komercijalno jamstvo trajnosti za određenu robu tijekom određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno potrošaču tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene robe u skladu s člankom 14. Proizvođač potrošaču može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.</p> <p>Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za potrošača od uvjeta utvrđenih u povezanim reklamnima materijalu,</p>	<p>Članak 17.</p> <p>Članak 423. mijenja se i glasi:</p> <p>(2) Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanim reklamnima materijalu dostupnim u trenutku ili prije sklapanja ugovora.</p> <p>(3) Ako proizvođač nudi kupcu komercijalno jamstvo trajnosti za određenu stvar tijekom određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno kupcu tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene stvari u skladu s člankom 410.a ovoga Zakona.</p> <p>(4) Proizvođač kupcu može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.</p> <p>(7) Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za kupca od uvjeta utvrđenih u povezanim reklamnima materijalu, komercijalno jamstvo je obvezujuće prema uvjetima utvrđenima u reklamnima materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>komercijalno jamstvo obvezujuće je prema uvjetima utvrđenima u reklamnome materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.</p> <p>2. Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se potrošaču na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku isporuke robe. Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način. Ona uključuje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)jasnu izjavu da potrošač ima zakonsko pravo na pravna sredstva prema prodavatelju besplatno u slučaju neusklađenosti robe te da na ta pravna sredstva ne utječe komercijalno jamstvo; (b)naziv i adresu davatelja jamstva; (c)postupak koji potrošač mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provelo; (d)navođenje robe na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo; i 	<p>reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.</p> <p>(8) Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se kupcu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje stvari.</p> <p>(9) Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način te sadržavati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jasnu izjavu da kupac ima prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari temeljem ovoga Zakona prema prodavatelju besplatno te da komercijalno jamstvo ne utječe na prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke, 2) naziv i adresu davatelja jamstva, 3) postupak koji kupac mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provelo, 4) navođenje stvari na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo i 5) uvjete komercijalnog jamstva. <p>(10) Neispunjeno obveza iz stavka 8. i 9. ovoga članka ne utječe na valjanost komercijalnog jamstva.“.</p>		
---	---	--	--

<p>(e) uvjete komercijalnog jamstva.</p> <p>3. Neusklađenost sa stavkom 2. nema utjecaja na obvezujuću narav komercijalnog jamstva za davatelja jamstva.</p> <p>4. Države članice mogu utvrditi pravila o drugim aspektima komercijalnih jamstava koji nisu uređeni ovim člankom, uključujući pravila o jeziku ili jezicima na kojima se izjava o komercijalnom jamstvu stavlja na raspolaganje potrošaču.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na pravnu zaštitu</p> <p>Ako prodavatelj odgovara potrošaču zbog neusklađenosti do koje je došlo činjenjem ili propustom određene osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući nepružanje ažuriranja za robu s digitalnim elementima u skladu s člankom 7. stavkom 3., prodavatelj ima pravo na pravna sredstva protiv odgovorne osobe ili odgovornih osoba u lancu transakcija. Osoba protiv koje</p>	<p>Članak 15.</p> <p>Iza članka 422. dodaje se članak 422.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke</p> <p style="text-align: center;">Članak 422.a</p> <p>(1) Prodavatelj u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>prodavatelj može ostvarivati pravna sredstva i odgovarajući postupci i uvjeti ostvarenja određuju se nacionalnim pravom.</p>	<p>skladu s odredbama ovoga Zakona, ovlašten je ostvarivati prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema svojem prodavatelju (prethodni prodavatelj).</p> <p>(2) Prodavatelj je ovlašten ostvarivati prava prema prethodnom prodavatelju jedino ako su i u odnosu između njega i prethodnog prodavatelja ispunjene pretpostavke odgovornosti za materijalne nedostatke.</p> <p>(3) Prodavatelj je dužan bez odgađanja obavijestiti prethodnog prodavatelja o tome da je popravio ili zamijenio stvar kupcu, snizio mu cijenu odnosno da je nastupio raskid ugovora s kupcem, te mu dostaviti sve podatke važne za prosuđivanje odgovornosti za materijalne nedostatke.</p> <p>(4) Prethodni prodavatelj ne odgovara za materijalne nedostatke za koje je prodavatelj odgovarao kupcu, ako je od prijelaza rizika između prethodnog prodavatelja i prodavatelja prošlo više od dvije godine.</p> <p>(5) Prethodni prodavatelj i prodavatelj smiju ugovarati druge rokove, isključenje, ograničenje odnosno proširenje odgovornosti.</p>		
---	---	--	--

	(6) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i u odnosu između prethodnog prodavatelja i njegovog prednika.“.		
Članak 19. Provedba 1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih sredstava za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom. 2. Sredstva navedena u stavku 1. uključuju odredbe u skladu s kojima jedno od tijela navedenih u nastavku ili više njih, kako je određeno nacionalnim pravom, mogu pokrenuti postupak pred sudovima ili nadležnim upravnim tijelima za osiguranje primjene nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva: (a) javna tijela ili njihovi predstavnici; (b) organizacije potrošača koje imaju legitiman interes za zaštitu potrošača;	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19) članak/članci Članak 43. stavak 2. i 3., članak 137. stavak 3. točke 5. i 6., članak 138. stavak 1. točke 49. i 50., članak 138. stavci 2. i 3., članak 106. stavak 1. točka 2., članak 107. stavci 1. i 2.	

(c) profesionalne organizacije s legitimnim interesom za djelovanje.			
Članak 20. Informiranje potrošača Države članice poduzimaju odgovarajuće mјere kako bi potrošačima osigurale dostupnost informacija o pravima potrošača na temelju ove Direktive, kao i informacije o načinima provedbe tih prava.		Nije potrebno preuzimanje	Ne radi se o zakonodavnoj mjeri.
Članak 21. Obvezujuća narav 1. Ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, sve ugovorne odredbe kojima se, na štetu potrošača, isključuje primjena nacionalnih mјera kojima se prenosi ova Direktiva, odstupa od njih ili mijenja njihov učinak prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o neusklađenosti	<p>Članak 9.</p> <p>Članak 408.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Odredbe ugovora kojima se ograničava ili isključuje odgovornost za nedostatke stvari kod potrošačkog ugovora prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nisu obvezujuće za potrošača.“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 2. (članak 21. stavak 2. Direktive)

<p>robe, nisu obvezujuće za potrošača.</p> <p>2. Ova Direktiva ne sprečava prodavatelja da potrošaču nudi ugovorna rješenja koja nadilaze okvir zaštite predviđen u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ</p> <p>1. U Prilogu Uredbi (EU) 2017/2394 točka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3.Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SLL 136, 22.5.2019., str. 28).”.</p> <p>2. U Prilogu I. Direktivi 2009/22/EZ točka 7. zamjenjuje se sljedećim:</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe se odnose na izmjenu pravnih akata Europske unije.</p>

„7.Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SLL 136, 22.5.2019., str. 28).”.			
<p>Članak 23.</p> <p>Stavljanje izvan snage Direktive 1999/44/EZ</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2022.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s koreacijskom tablicom iz Priloga.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na stavljanje izvan snage Direktive 1999/44
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 1. srpnja 2021. donose i objavljaju odredbe potrebne radi usklađivanja s ovom</p>	<p>Stupanje na snagu</p> <p>Članak 23.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u "Narodnim novinama", a stupa na snagu 1. siječnja 2022. godine.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>2. Odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) u članku 1.a podstavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„- Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22. 5. 2019.),“.</p> <p>Primjena ovoga Zakona</p> <p>Članak 22.</p> <p>Ovaj Zakon ne primjenjuje se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022. godine.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 25.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Komisija najkasnije 12. lipnja 2024. preispituje primjenu ove Direktive, uključujući njezine odredbe o pravnim sredstvima i teretu dokazivanja, također s obzirom na rabljenu robu i robu koja se prodaje na javnim dražbama, kao i o komercijalnom jamstvu proizvođača u pogledu trajnosti, te podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. U izvješću se posebno ocjenjuje osigurava li se primjenom ove Direktive i Direktive (EU) 2019/770 dosljedan i koherentan okvir za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta u pogledu isporuke digitalnog sadržaja, digitalnih usluga i robe s digitalnim elementima u skladu s načelima kojima se uređuju politike Unije. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlozi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na obveze Europske komisije.</p>
--	--	----------------------------------	---

<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Međutim, članak 22. primjenjuje se od 1. siječnja 2022.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na stupanje na snagu Direktive.
<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredbom se određuju adresati Direktive.
<p>PRILOG</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ Ova Direktiva članak 1. stavak 1.članak 1. članak 1. stavak 2.članak 2. točka točka (a) 2. članak 1. stavak 2.članak 3. stavak točka (b), prva 4. točka (b) alineja</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prilog sadrži korelacijsku tablicu odredbi Direktive 1999/44 i Direktive 2019/771

članak 1. stavak 2.članak 2. točka točka (b), druga i 5. podtočka (a) treća alineja članak 1. stavak 2.članak 2. točka točka (c) 3. članak 1. stavak 2.članak 2. točka točka (d) 4. članak 1. stavak 2.članak 2. točka točka (e) 12. članak 1. stavak 3.članak 2. točka 15. i članak 3. stavak 5. točka (a) članak 1. stavak 4.članak 3. stavak 2. članak 2. stavak 1.Članak 5. članak 2. stavak 2.članak 6. točka točka (a) (a) i članak 7. stavak 1. točka (b) članak 2. stavak 2.članak 6. točka točka (b) (b) članak 2. stavak 2.članak 7. stavak točka (c) 1. točka (a) članak 2. stavak 2.članak 7. stavak točka (d) 1. točka (d) članak 2. stavak 3.članak 7. stavak 5. članak 2. stavak 4.članak 7. stavak 2. članak 2. stavak 5.Članak 8. članak 3. stavak 1.članak 10. stavak 1.			
--	--	--	--

<p>članak 3. stavak 2.članak 13. stavak 1.</p> <p>članak 3. stavak 3.članak 13. prvi podstavak stavak 2. i članak 14. stavak 1. točka (a)</p> <p>članak 3. stavak 3.članak 13. drugi podstavak stavak 2.</p> <p>članak 3. stavak 3.članak 14. treći podstavak stavak 1. točke (b) i (c)</p> <p>članak 3. stavak 4.članak 2. točka 14.</p> <p>članak 3. stavak 5.članak 13. stavak 4.</p> <p>članak 3. stavak 6.članak 13. stavak 5.</p> <p>Članak 4. Članak 18.</p> <p>članak 5. stavak 1.članak 10. stavci 1., 2., 3., 4. i 5.</p> <p>članak 5. stavak 2.Članak 12.</p> <p>članak 5. stavak 3.Članak 11.</p> <p>članak 6. stavak 1.članak 17. stavak 1.</p> <p>članak 6. stavak 2.članak 17. stavak 2.</p> <p>članak 6. stavak 3.članak 17. stavak 2.</p> <p>članak 6. stavak 4.članak 17. stavak 4.</p> <p>članak 6. stavak 5.članak 17. stavak 3.</p>			
--	--	--	--

članak 7. stavak 1.članak 21. prvi podstavak stavak 1. članak 7. stavak 1.članak 10. drugi podstavak stavak 6. članak 7. stavak 2.— članak 8. stavak 1.članak 3. stavci 6. i 7. članak 8. stavak 2.Članak 4. Članak 9. članci 19. i 20. Članak 10. Članak 22. članak 11. stavak članak 24. 1. prvi podstavak stavak 1. prvi podstavak članak 11. stavak članak 24. 1. drugi stavak 1. treći podstavak podstavak članak 11. stavak članak 24. 2. stavak 1. četvrti podstavak Članak 12. Članak 25. Članak 13. Članak 26. Članak 14. Članak 27.			
--	--	--	--